

ทัศนะเกี่ยวกับปฐมกำเนิดของมนุษย์

ปฐมกำเนิดของมนุษย์ตามทฤษฎี ของชาร์ลส์ ดาร์วิน
(Charles Darwin 1809-1882 A.D.)

การศึกษาค้นคว้าธรรมชาติของมนุษย์ตามทัศนะวัตถุนิยม (Materialism) จิตนิยม (Idealism) และอิสลาม (Islam) มาแล้ว อาจสรุปได้ว่าธรรมชาติของมนุษย์ตามทัศนะวัตถุนิยมนั้น มนุษย์มีเพียงสสารหรือร่างกายเท่านั้น ทั้งนี้รวมตลอดถึงระบบประสาทและมันสมองซึ่งก็ต้องถือว่าเป็นสสารและเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย ส่วนจิตนิยม และอิสลามนั้นต่างก็มีทัศนะว่า มนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิต ร่างกายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีเกิด แก่ เสื่อม และตาย ส่วนจิตเป็นสิ่งที่อมตะ ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลง คับคลายหายไปพร้อม ๆ กับร่างกาย สำหรับในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปฐมกำเนิดของมนุษย์ตามทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วินและทัศนะอิสลาม

ทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วินเกี่ยวกับปฐมกำเนิดของมนุษย์คือ ทฤษฎี วิวัฒนาการของมนุษย์มีดังนี้

ความหมายวิวัฒนาการ

ความเป็นมาของวิวัฒนาการ

วิวัฒนาการของดาร์วิน

มนุษย์ในกระบวนการชาล์ส์ ดาร์วิน

สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์อื่น ๆ

หลักฐานบางประการที่เกี่ยวกับทฤษฎีของชาล์ส์ ดาร์วิน

1. ความหมายวิัฒนาการ

คำว่า “วิัฒนาการ” หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างไปจากรูปแบบของบรรพนุรุณหรือหมายถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของสิ่งมีชีวิตตามกาลเวลา (งานพิศ สารคดีสังวน, 2533 : 61)

พินิจ รื่นเริง (2518 : 211) กล่าวว่า คำว่า “วิัฒนาการ” มีความหมายว้าง ๆ ว่า เป็นการเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้น โดยอาศัยเวลานาน

สุพจน์ ให้เทียนวงศ์, บุพฯ วรยศ และวรากรณ์ กิจวิริยะ (2531 : 185) ได้กล่าวว่า ว่า “วิัฒนาการ” (Evolution) ของสิ่งมีชีวิตหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของสิ่งมีชีวิตที่ละเอียกทีละน้อยจากแบบดั้งเดิมสืบต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาอันยาวนานจนกระทั่งสิ่งที่มีชีวิตปัจจุบันแตกต่างจากแบบเดิมอย่างมาก many การวิัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวมานี้ เชื่อว่าเป็นผลการทำงานร่วมกันระหว่างกรรมพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเปลี่ยนแปลงเสมอมาตลอดระยะเวลา

วนิดา จิตต์หมั่น (2519 : 20) อธิบายว่า “การวิัฒนาการ” หมายถึงสิ่งมีชีวิตเปลี่ยนแปลงได้โดยอาศัยระยะเวลาอันยาวนานและการเปลี่ยนแปลงในชั่วครุ่นใหม่มีจะมีการปรับปรุงลักษณะต่าง ๆ ให้ดีกว่าเดิม

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การวิัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสิ่งมีชีวิตซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากรูปเดิมโดยอาศัยระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงสืบต่อเนื่องและเป็นการปรับลักษณะให้ดีขึ้นกว่าเดิม

2. ความเป็นมาของวิัฒนาการ

การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน คือทฤษฎีวิัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยที่นักปรัชญากริก เช่น อันаксิมานเดอร์ (Anaximander 500-400 B.C.) กล่าวว่า มนุษย์นั้นแรกเริ่มมีชีวิตอยู่ในน้ำเยื่องปานและมีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพเกลือคุกคลามาเป็นผิวน้ำ ทำให้ดำรงชีวิตบนบกได้เช่นในปัจจุบัน อนันกชาโกรัส (Anaxagoras 510-428 B.C.) ได้เสนอว่า ชีวิตอุบัติจากเมฆและฟัน เชโนฟานес (Xenophanes 500 B.C.) เป็นบุคคลแรกที่ได้บันทึกชีวิต ศึกษาระพี

ของสัตว์ทะเลนบกและเชื่อว่าผิวโลกบริเวณดังกล่าวในอดีตต้องเป็นมาก่อน อาริสโตเตล (Aristotle, 383-322 B.C.) นักปรัชญาที่มีชื่อเสียงแห่งยุคกรีกรุ่งเรืองได้เสนอว่า “สิ่งมีชีวิตอุบัติจากดินและเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตแบบต่าง ๆ นั้นหมายรวมกับสภาวะแวดล้อมที่อาศัยอยู่ ทั้งยอมรับว่ามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ง่าย ๆ และสมบูรณ์น้อยมากยังลักษณะที่สลับซับซ้อนและสมบูรณ์มากกว่า นับว่าเป็นแนวความคิดที่ยอมรับว่ามีวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตจากแบบดั้งเดิมมาเป็นแบบใหม่ได้”บูฟอง (Buffon, 1753) เสนอว่าสิ่งมีชีวิตแบบดั้งเดิมแต่ละแบบเปลี่ยนแปลงได้ตามธรรมชาติ ถ้าให้วลานานพอเพียง (อาท ชนเห็นชอบ 2530 : 668)

สปีเม้นน์ (Spemann, 1921) เสนอทฤษฎีการจัดระบบประสาณงาน (Organizer Theory) อันเป็นแนวทางความคิดที่ซึ่งให้เห็นว่า มีสารเคมีที่เกิดขึ้นเป็นตัวการที่ควบคุมการเปลี่ยนแปลงในเอมบริโอ ลามาร์ค (Lamarck J.B. 1744-1829) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับวิวัฒนาการ ไว้เมื่อระดับกัญชองการใช้หรือไม่ใช้ (Theory of Use and Disuse) และเน้นว่าลักษณะที่เรียกว่า “Acquired Characters” ซึ่งสามารถถ่ายทอดไปสู่ลูกหลานได้ ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin, 1809-1882) ได้ให้แนวความคิดที่ว่าธรรมชาติเป็นคู่กำหนด สิ่งมีชีวิตและเป็นปัจจัยในวิวัฒนาการ (กฎณัช มงคลปัญญา, และอมรา คุรัตน์, 2530 : 12)

3. วิวัฒนาการของ ดาร์วิน

ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) เป็นบุคคลสำคัญที่เกี่ยวกับเหตุการณ์และเป็นผู้วางรากฐานทฤษฎีวิวัฒนาการทางชีววิทยา หมายถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสิ่งมีชีวิตทั่วไป แนวคิดวิวัฒนาการนี้นิยมก่อนสมัยชาร์ลส์ ดาร์วิน ในสมัยกรีกและโรมันโบราณเริ่มมีแนวคิดว่า “สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบง่าย ๆ เป็นสลับซับซ้อนขึ้นเมื่อเวลาเปลี่ยนไป” แต่ชาร์ลส์ ดาร์วิน ทำมากกว่าการบรรยายถึงวิวัฒนาการ เช่น ในปี 1831 A.D. เขาได้ร่วมสำรวจทางธรรมชาติโดยไปกับเรือหด浪บีเกล (Begal) เพื่อสำรวจทางทะเลบริเวณรอบ ๆ ทวีปอเมริกาใต้ (กฎณัช มงคลปัญญา และอมรา คุรัตน์, 2530 : 22) ในปี 1859 A.D. เขายืนหนังสือสำคัญชื่อ “The Origin of Species” ในหนังสือเล่มนี้เขาได้ให้ปัจจัยหรือกลไกและการอธิบายวิวัฒนาการของ

ถึงมีชีวิตต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เกิดจากกระบวนการที่เขาเรียกว่า การเลือกสรรโดยธรรมชาติ (Natural Selection) (งานพิค สัตย์ส่งวน, 2535 : 61)

ดังนั้นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของชาร์ลส์ ดาร์วิน ชื่อว่าทฤษฎีการคัดเลือกธรรมชาติ (Theory of Natural Selection) ซึ่งเขาเขียนไว้ในหนังสือชื่อว่า “The Origin of Species by Natural Selection” เขาได้รวมรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นกระบวนการที่ประกอบขึ้นเป็นทฤษฎีของเขางี้:-

ความแปรผันทางกรรมพันธุ์

การคัดเลือกตามธรรมชาติ

อิทธิพลสิ่งแวดล้อมต่อการคัดเลือกตามธรรมชาติ

1. ความแปรผันทางกรรมพันธุ์

ชาร์ลส์ ดาร์วิน ได้ค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการวิวัฒนาการและพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า “The Origin of Species” (กำเนิดสัตว์และพัฒนาต่าง ๆ) 22 ปี หลังจากนั้น ชาร์ลส์ ดาร์วินก็ได้พยายามรวบรวมข้อมูลมากขึ้น เพื่อยืนยันเรื่องที่เขาค้นพบระหว่างนั้น เขายังได้ไปอยู่ในชนบทในประเทศอังกฤษซึ่งมีโอกาสเห็นวิธีการเลี้ยงสัตว์ของชาวนาตามชนบท เป็นวิธีการที่เขาทำกันเอง เพราะขณะนั้นยังไม่มีวิชาพันธุกรรมศาสตร์ (Genetics) และยังไม่มีผู้ใดคิดปรับปรุงสัตว์เลี้ยงให้มีมากขึ้น ชาร์ลส์ ดาร์วิน ได้สังเกตการเปลี่ยนแปลงโดยการวิวัฒนาการ และได้ค้นพบวิธีการจากการสังเกตการออกลูกต่อ ๆ กันมาของสัตว์ เขายังคิดว่าคนเลี้ยงสัตว์ตัวใหญ่ที่ดีหรือหนังคำกว่าตัวอื่น ๆ วิธีการดังกล่าว ดาร์วินยังสังเกตต่อไปว่า สัตว์ที่มีลักษณะพิเศษไปจากเดิมไม่ได้เกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ลักษณะที่แตกต่างกันนี้เกิดจากการแปรผันทางกรรมพันธุ์ (สรวج บุญยวานิชย์, ไพบูลย์ ภูริเวทย์และมนตรี เพชรทองคำ, 2515 : 153)

การพัฒนาแบบคัดเลือก (Selective Breeding) เป็นวิธีการอีกแบบหนึ่งที่ทำให้เกิดพันธุ์ใหม่ที่มีลักษณะดีขึ้น กล่าวคือ เมื่อนำสัตว์ที่มีคุณลักษณะที่ต้องการมาผสมกัน โดยมีผู้หวังผล 2 ประการ คือ

- ความสูงของส่วนสัคของลูกที่ออกมานา

- เพื่อทำให้ลักษณะที่ดีอยู่แล้วดีขึ้น ไปอีก

เนื่องจากการผสมพันธุ์แบบคัดเลือกพันธุ์นี้ทำกันหลาย ๆ ครั้งในที่สุดก็ได้พันธุ์แท้ (Pure Breeding Line)

จะเห็นได้ว่ามนุษย์สามารถทำให้เกิดการวิวัฒนาการของสัตว์และพืชทำให้การเปลี่ยนแปลงทางกรรมพันธุ์ที่อยู่ในธรรมชาติที่ขึ้นอยู่กับการแปรผัน

การแปรผันมีอยู่ 2 รูป คือ

-Continuous Variation คือ การเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องกันของลักษณะต่างๆ ในพืชและสัตว์จากรุ่นหนึ่ง (Generation) กับอีกรุ่นหนึ่ง (Generation) เช่น น้ำหนัก ความสูงและสีของผิวนั้น เป็นลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

-Discontinuous Variation คือความแตกต่างของคุณลักษณะที่เกิดขึ้นในบ้างคน เช่น หมู่เดียดของคน กล่าวคือ คน ๆ หนึ่งอาจจะมีเลือด A, B, AB หรือ O อย่างใดอย่างหนึ่งได้ โดยไม่จำเป็นต้องเหมือนกับพ่อแม่ ลักษณะสีของผิวเสื้อกางเกง (B.betularia) สีของมันจะเปลี่ยนจากสีขาวกลายเป็นสีเข้ม ไม่มีผิวเสื้อกางเกง (B.betularia) ที่มีสีเทาเลย Continuous Variation และ Discontinuous Variation เหล่านี้เกิดขึ้นจากอิทธิพลทางกรรมพันธุ์มากกว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม (สรว. บุญยานิชย์, ไพบูลย์ ภูริเวทย์ และมนตรี เพชรทองคำ, 2515 : 153)

2. การคัดเลือกตามธรรมชาติ (Natural Selection)

หลักการคัดเลือกทางธรรมชาติอาศัยหลักพื้นฐานว่า จะไม่มีลักษณะทางกรรมพันธุ์ชุดเดียวที่เหมาะสมกับสภาพการเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตในที่อยู่อาศัยแต่ละแห่ง การคัดเลือกทางธรรมชาติเป็นพังส์สำคัญในกระบวนการวิวัฒนาการ ผลของการคัดเลือกทางธรรมชาติ คือ การที่สิ่งมีชีวิตมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางพันธุ์ศาสตร์ของ ประชากรนั้นๆ (อาจาร ชนเห็นชอบ, 2530 : 680) คือ

2.1. การคัดเลือกทางธรรมชาติและพอลิมอร์ฟิซึม

พอลิมอร์ฟิซึม (Polymorphism) คือ สภาพการที่สิ่งมีชีวิตในสปีชีส์ (Species) เดียวกันมีลักษณะทางกรรมพันธุ์แตกต่างกันมากกว่า 1 ลักษณะขึ้นไป โดยที่ยืน (Gene) หรือยีนไทยที่ควบคุมลักษณะเหล่านี้มากกว่า 1 รูปแบบ สิ่งมีชีวิตมีความแตกต่างแปรผันทางกรรมพันธุ์อันเนื่องมาจากการลากลไกที่สำคัญ เช่น การสับแลกเปลี่ยนของยีน (Mutation) และการคัดเลือกทางธรรมชาติ (Natural Selection) ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่นำไป

สู่สภาพที่เรียกว่า พอลิมอร์ฟิซึมทางพันธุ์ศาสตร์ (Genetics Polymorphism) ด้วยอย่างของ พอลิมอร์ฟิซึมที่จะกล่าวว่าพอเป็นสังเขปมีดังต่อไปนี้

สีและลวดลายของเปลือกหอย หอยชนิด (Epaca Nermorallis) มีเปลือกที่มี แต่ละสีสันต่างกัน ตั้งแต่สีเหลือง น้ำตาล ชมพู ซึ่งพบในบริเวณที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน สีเปลือกหอยเป็นลักษณะทางกรรมพันธุ์ควบคุมโดยยีนคู่หนึ่งซึ่งมีผลลัพมากกว่า 2 รูปแบบ หรือ มัลติเพลิ แอลลีน (Multiple Allele) คือ Y ควบคุมลักษณะสีเหลืองซึ่งเป็นลักษณะด้อย ยีน Y¹ ควบคุมลักษณะเด่นสีชมพู และยีน Y² ควบคุมลักษณะสีน้ำตาลทั้งสองลักษณะหลังนี้เป็นลักษณะที่เด่น หอยชนิดนี้เป็นเหยื่อของพากนกระเต็น และนก การเห็น ซึ่งมีพฤติกรรมการล่าเหยื่อด้วยใช้สายตา จากการศึกษาพบว่าในสภาพแวดล้อมที่ เป็นทุ่งหญ้ากว้างจะพบหอยพันธุ์สีเหลืองซึ่งมีลักษณะกลมกลืนกับธรรมชาตินามาที่สุดในขณะที่สภาพแวดล้อมที่เป็นป่าทึบไม้มีร่วงปกลุมพื้นดินมาก จะพบว่าหอยสีน้ำตาลและหอยสีชมพูซึ่งมีสีคล้ายคลึงกัน สภาพธรรมชาติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความถี่ยืนที่ควบคุมสีเปลือกหอยชนิดนี้แตกต่างกันออกໄไปในประชากรแต่ละแห่ง โดยกลไกการคัดเลือกตามธรรมชาติ (อาท. ชนเห็นชอบ 2530 : 681)

2.2. การคัดเลือกทางธรรมชาติที่รวดเร็ว

นอกจากการคัดเลือกทางธรรมชาติเกิดขึ้นในสภาวะปกติทั่วไปแล้ว ยังพบว่าบางกรณีกิจกรรมทางสังคมการเป็นอยู่ของมนุษย์ในโลกแหล่งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันซึ่งช่วยส่งเสริมสักกินำให้เกิดปรากฏการณ์การคัดเลือกทางธรรมชาติให้ชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังด้วยสาเหตุที่เห็นได้ชัดดังนี้

2.2.1. เมลานิซึม (Melanism) ของผีเสื้อกลางคืน ดาวรินเชื่อว่า วิวัฒนาการเป็นกระบวนการที่เกิดจาก การคัดเลือกทางธรรมชาติ ซึ่งจะเกิดขึ้นโดยใช้เวลานานมาก แต่ในเวลาที่ผ่านมาพบว่า วิวัฒนาการสามารถจะเกิดขึ้น จากการคัดเลือกทางธรรมชาติในระยะเวลาที่สั้น เมื่อมีอิทธิพลจากมนุษย์เข้ามายกเวลากว่า 100 ปี (อาท. ชนเห็นชอบ, 2530 : 681) เช่น ผีเสื้อกลางคืนชนิดหนึ่งพบมากในประเทศไทย ผีเสื้อชนิดนี้ชื่อว่า "Biston Betularia" อุปนิสัยออกหากินในเวลากลางคืนและนอนพักในเวลากลางวันที่ต้นไม้ใหญ่ ๆ ที่มีไลเคนส์ (Lichen) เจริญเติบโตอยู่ ผีเสื้อกลางคืนชนิดนี้มีสีน้ำตาลอ่อน ๆ คล้ายกับสีของต้นไม้ ดังนั้นมันจึงพักอยู่บนต้นได้อย่างสนับสนุนจากการรับ

กวนของนกชนิดต่าง ๆ ในสมัยปัจจุบันประเทศไทยอังกฤษมีการอุดสาหกรรมใหญ่ ๆ หลายอย่าง เป็นเหตุให้อากาศไม่ค่อยบริสุทธิ์อากาศที่ไม่บริสุทธิ์ก็ทำลาย ไลเคนส์ (Lichen) ที่เจริญบนกึงไม้สักของมันก็จะตัดกับสักของต้นไม้ ทำให้บางส่วนของมันถูกทำลายลง แต่บางส่วนก็เปลี่ยนแปลงตัวมันเองให้เป็นสีดำ เพื่อเข้ากับสภาพแวดล้อม ปัจจุบันปรากฏว่าผู้เสื้อกางเกงคืนที่มีสีดำจะมีมากในป่าที่ใกล้กับแหล่งอุดสาหกรรม ส่วนผู้เสื้อกางเกงคืนที่มีสีขาวกว่าจะอยู่ในป่าที่อยู่ห่างไกลแหล่งอุดสาหกรรม การวิพัฒนาการของผู้เสื้อกางเกงคืนชนิดนี้ พยายามที่จะวิพัฒนาการตัวเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่รอดและพวงที่วิพัฒนาการไม่ทันก็จะสถาบันสูญไป (สว. บุญยวนิชย์, ไพบูลย์ ภูริเวทย์และมนตรี เพชรทองคำ, 2515 : 126)

2.2.2. ความต้านทานของแบคทีเรียปฎิชีวนะ หลังจากปี ค.ศ.1940 ความก้าวหน้าในทางการแพทย์ โดยเฉพาะการค้นพบยาปฏิชีวนะที่สามารถช่วยรักษาโรคพวงแบคทีเรียได้ นักวิทยาศาสตร์เริ่มสังเกตเห็นว่าพวงแบคทีเรียมีความสามารถสร้างความต้านทานต่อยาพวงนี้ เป็นผลจากการคัดเลือกทางธรรมชาติ ตัวอย่างนี้ นักชีววิทยาชาวอเมริกัน เจ. เลเดอร์เบิร์ก (J. Lederberg) และอี. เลเดอร์เบิร์ก (E. Lederberg) ได้ทดลองเพื่อพิสูจน์ข้อสงสัย โดยเลี้ยงแบคทีเรียที่ก่อกำเนิดมาจากเซลล์เดียวในสารละลายที่มีอาหารครบและปล่อยให้แบคทีเรียแบ่งตัวไปเรื่อย ๆ ระยะเวลาประมาณ 24 ชั่วโมงแล้วก็ถ่ายแบคทีเรียจากสารละลายไปสู่งานรุ่นเพาะเชื้อ แบคทีเรียจะเติบโตและอยู่เป็นกลุ่ม ๆ บนจานเลี้ยงเพาะเชื้อนั้น ทั้งสองต้องการทดสอบความต้านทานของแบคทีเรียพวงนี้ต่อยาปฏิชีวนะนานชนิดจึงถ่ายแบคทีเรียที่เป็นกลุ่ม ๆ นี้ไปสู่งานอาหารเพาะเชื้อที่มีพวงยาปฏิชีวนะอยู่ด้วย เช่น เพนนิซิลลินสเตรปป์โไทไมซิน โดยวิธีการเรียกว่า雷替氏法 (Replica Method) คือการใช้ผ้ากระดาษที่ห่อหอนไม้กลมที่มีขนาดเล็กกว่าจานเล็กน้อยและกดหอนไม้นี้ลงบนจานแรกที่มีพวงกลุ่มของแบคทีเรียเริ่มต้นอยู่แล้วนำไปกดลงบนจานเพาะเชื้อต่าง ๆ ที่มียาปฏิชีวนะอยู่ด้วย และสังเกตว่าแบคทีเรียกลุ่นใดบางที่สามารถเติบโตขึ้นได้ จากการทดลองพบว่ามีแบคทีเรียบางกลุ่มที่สามารถเติบโตได้ในที่มียาปฏิชีวนะซึ่งทำให้ทราบว่า แบคทีเรียพวงนี้หากกลุ่มนี้มาเลี้ยงในจานที่มียาปฏิชีวนะ โดยตรง ก็พบว่าแบคทีเรียกลุ่มนี้มาเลี้ยงในจานที่มียาปฏิชีวนะ โดยตรง ก็พบว่าแบคทีเรียกลุ่มนี้

สามารถมีชีวิตขึ้นได้โดยตรง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความต้านทานต่อปฏิชีวนะนี้เป็นผลมาจากการคัดเลือกทางธรรมชาติ (อาท ชนเห็นชอบ, 2530 : 683)

3. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่อการคัดเลือกตามธรรมชาติ

ช่วงเวลาที่สิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของสิ่งที่มีชีวิต การคัดเลือกตามธรรมชาติจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง ตัวอย่างเช่น ในระยะที่มีศัตรูเกิดขึ้น ในระยะที่มีเชื้อโรค หรือ Predators (สัตว์ที่กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร) ระบาดหรือระยะที่อาหารขาดแคลน สิ่งที่มีชีวิตที่แข็งแรงและมีความสามารถพิเศษเท่านั้นที่จะดำรงชีวิตต่อไปได้ ส่วนพากที่อ่อนแอก็จะตายไปพากที่เหลืออยู่ก็พยายามที่จะปรับตัวเองอยู่เสมอ ให้มีความสามารถในการต้านทานโรคหรือศัตรูอื่น ๆ ดังนั้น สภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเกิด การคัดเลือกตามธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง จากการศึกษาของสัตว์ พบร่วมสัตว์หลายชนิดที่สูญพันธุ์ไปแล้ว (สว บุญยานิชย์, ไพบูลย์ ภูริเวทย์และมนตรี เพชรทองคำ, 2515 : 37)

4. มุขย์ในกระบวนการชาร์ลส์ ดาร์วิน

วิวัฒนาการของมุขย์ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงรูปร่างลักษณะทางกายภาพของมุขย์ไปตามกาลเวลา มุขย์โไอโมชาเมียนหรือมุขย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันสืบพอดมากับรรพนรุษที่เป็นสัตว์เซลล์เดียว และมีการเปลี่ยนแปลงมาเรื่อย ๆ จนมีลักษณะทางกายภาพเหมือนดังในปัจจุบัน

ลักษณะ โครงสร้างทางร่างกายของมุขย์ เหมือนกับของสัตว์ที่ต่างกันว่าบางชนิด เช่นมีกะโหลกศีรษะ มีโครงกระดูกที่ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ของกระดูกคล้าย ๆ กัน มีระบบกล้ามเนื้อ หัวใจและระบบการหมุนเวียนของเดื่อตนั่น ๆ กัน มีสมองที่ประกอบด้วยเส้นประสาทคล้าย ๆ กัน แม้ว่าสมองของมุขย์จะมีประสิทธิภาพดีกว่าของสัตว์อื่น ๆ ก็ตาม (งามพิศ สัตย์ส่วน 2533 : 62)

จากลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์ มุขย์เป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง อยู่ในกลุ่มของสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังที่เรียกว่า สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เรียกว่า ออร์เดอร์ (Order) 5 กลุ่มด้วยกัน แต่ละกลุ่มจะมีลักษณะทางกายภาพต่างไปจากสัตว์ในออร์เดอร์อื่น ๆ ออร์เดอร์แรกคือกลุ่มสัตว์กินเนื้อ

(Carnivora) เช่น เสือ หมาป่า แต่ละออร์เดอร์ยังแยกเป็นกลุ่มย่อยลงไปอีก ออร์เดอร์ที่ 2 คือ สัตว์ที่มีปีก (Chiroptera) เช่น ค้างคาวที่แขนกล้ายเป็นปีก ออร์เดอร์ที่ 3 คือ สัตว์กีบเดียว (Perissodactyla) เช่น น้ำลาย แรด ตา ออร์เดอร์ที่ 4 คือกลุ่มสัตว์กีบคู่ (Artiodactyla) เช่น กวาง วัว ควาย หมู อูฐและยีราฟ ออร์เดอร์ที่ 5 คือกลุ่มที่รวมกับมนุษย์ด้วยเรียกว่า ไพรเมต (Primates) และรวมเอาเอปหรือลิงไม่มีหาง ลิงมีหางและสัตว์เล็กๆ อีกหลายชนิด ไว้ด้วย แต่ละออร์เดอร์แยกย่อยเป็น ชั้noborder ๆ แยกเป็น แฟมิลีส์ ๆ แยกเป็นแบบราฯ แยกเป็นจีนัส ๆ ประกอบด้วยสปีชีส์และชั้นสปีชีส์ ตั้ง ໄໂຄະແກຣມໜ້າງລ່າງ

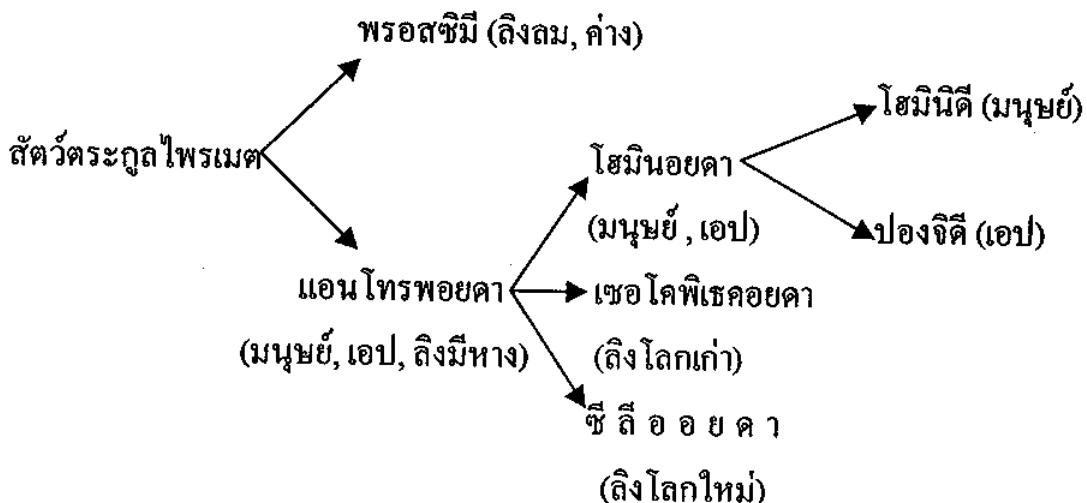
ໄໂຄະແກຣມທີ 1 ແສດງຄິດກາຮແປ່ງກຸ່ມຍ່ອຍຂອງສັຕວົເລື່ອງຄຸດດ້ວຍນມ

ອອຣີເດອຣ໌ ຈັບອອຣີເດອຣ໌ ແພມີລືສ໌ ເງແນຣາ ຈິນສັ ສປີເຊີສ໌ ຈັບສປີເຊີສ໌
(Order → Suborder → Families → Genera → Genus Species Subspecies)

ທຶນາ : ຈານພິສ ສັຕຍີສັງວນ, 2532 : 63

ສໍາຫຼັບອອຣີເດອຣ໌ໄພຣມີແຍກອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື່ອ ພຣອສີມີ (Prosimi) ເຊັ່ນ
ລົງຄມແລະຄ່າງ ອີກກຸ່ມຄື່ອ ແອນ ໂກຮພອຍດາ (Anthropoidea) ມີມນຸ່ມຍໍ ເອປ່ອຮີລົງໄມ້ມີຫາງ
ແລະລົງມີຫາງແອນ ໂກຮພອຍດາແນ່ງຍ່ອຍອອກເປັນ 3 ຊູປປ່ອຮີແພມີລືສ໌ (Superfamilies) ຄື່ອ
ກຸ່ມທີ່ມີມນຸ່ມຍໍແລະເອປ່ອທີ່ເໜີອັນມນຸ່ມຍໍ (Hominoidea) ກຸ່ມທີ່ເປັນລົງໄລກເກົ່າ
(Cercopithecoidea) ແລະກຸ່ມລົງໄລກໃໝ່ (Celeoidea) ໂອນນອຍຄາແປ່ງເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື່ອ
ກຸ່ມທີ່ເປັນມນຸ່ມຍໍທີ່ຍັງມີຈິວຕອບຢູ່ໃນປັງຈຸບັນແລະມນຸ່ມຍໍທີ່ສູງພັນຖືໄປແລ້ວ (Hominidea) ອີກ
ກຸ່ມຄື່ອ ກຸ່ມຂອງເອປ່ອທີ່ເໜີອັນມນຸ່ມຍໍ (Pongidea) ຖຸໄໂຄະແກຣມໜ້າງລ່າງ

ໄດ້ອະແກນມີ 2 ແສດງສິ່ງວິຫັນນາກາຮອງມນຸຍື່

ທຶນາ : ພາມພຶສ ສັຕິຍືສງວນ, 2532 : 63

5.ສິ່ງທີ່ມນຸຍື່ມີຮ່ວມກັບສັຕິວົ່ອນໆ ၅

ເນື່ອງຈາກມນຸຍື່ເປັນສິ່ງມີມີ້ວິດປະເກທນີ້ (ພາມພຶສ ສັຕິຍືສງວນ, 2532 : 64)

ໄດ້ກ່າວວ່າ ມນຸຍື່ຈຶ່ງມີລັກນະຫລາຍອຍ່າງຮ່ວມກັບສິ່ງມີມີ້ວິດທີ່ຫັກແລະກັບສັຕິວົດປະເກທຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້

1.ສິ່ງທີ່ມນຸຍື່ມີຮ່ວມກັບສິ່ງທີ່ມີມີ້ວິດອື່ນໆ ດີ່ມີວິງຈາກມີ້ວິດ ຜົ່ນໝາຍດີ່ງການເຮັ່ນດັນຂອງມີ້ວິດເຮົາຢູ່ເຕີບໄຕ ການເຈັບໄໃໝ່ໄປ່ວຍ ການສົບພັນຫຼຸ່ມເພື່ອຜົດລູກຫລານ ດວມແກ່ຮາ ແລະກາລົ່ມຫາຍຕາຍຈາກ ສິ່ງມີມີ້ວິດທີ່ໜຳມະນີ້ວິດທີ່ມີລັກນະຫລາຍເຫັນນີ້ໄໝມີ້ວິດກວ່ານີ້ ນອກຈາກນັ້ນສິ່ງມີມີ້ວິດທຸກປະເກທຈະຕ້ອງມີການໃໝ່ພັສງານແລະຕ້ອງການອາຫາດຕ້ວຍ

2.ສິ່ງທີ່ມນຸຍື່ມີຮ່ວມກັບສັຕິວົ່ອນໆ ၅ ເນື່ອງຈາກມນຸຍື່ເປັນສິ່ງທີ່ມີມີ້ວິດທີ່ຖຸກຈັດເຫຼົ່າອູ້ຢູ່ໃນອານາຈັກສັຕິວົດຈຶ່ງມີລັກນະຫລາຍອຍ່າງທີ່ຮ່ວມຍູ້ກັບສັຕິວົ່ອນໆ ດີ່ມີການເຄລື່ອນທີ່ຈາກທີ່ໜີ້ໄປເປັນອົກທີ່ໜີ້ໄດ້ ຫຼື ທີ່ຈະຮັກນັ້ນຂຳນັ້ນກັບສິ່ງມີມີ້ວິດທີ່ຖຸກຈັດອູ້ຢູ່ໃນອານາຈັກພີ້ທີ່ໄປສາມາດຈະເຄລື່ອນທີ່ຈາກທີ່ໜີ້ໄປອົກທີ່ໜີ້ໄດ້ເອງ ນອກຈາກນັ້ນສິ່ງທີ່ມີມີ້ວິດຂອງສັຕິວົດຕ່າງໆ ၅ ຖຸກໜົນມີກິຈກຽມທີ່ຕ້ອງກຳນົດຫາຍອຍ່າງ ໂດຍທີ່ມນຸຍື່ເປັນສັຕິວົດທີ່ມີມີ້ວິດຕ່າງໆ ၅ ທີ່ຕ້ອງກຳນົດຫາຍື່ງສຸດສັຕິວົ່ອນໆ ၅ ມີກິຈກຽມທີ່ຕ້ອງກຳນົດຫາຍື່ງ ການເລີ່ມຕົ້ນກັນ ການຫາມັດທຳຄວາມສະອາດຂນອງຊີມແປ່ນຊື່ ລົງບາງປຸນ ການປຶ້ອງກັນຕົວ ເປັນຕົ້ນ

3. สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์หล่ายเซลล์ เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์ที่ถูกจัดอยู่ในประเภทสัตว์หล่ายเซลล์ จึงมีลักษณะทางกายภาพร่วมกัน สัตว์หล่ายเซลล์หล่ายอย่างคือ มีอวัยวะที่ทำหน้าที่เฉพาะอย่างประกอบไปด้วยส่วนหัว ลำตัว แขน ขา ซึ่งทำให้ต่างไปจากสัตว์เซลล์เดียวที่ร่างกายของมันไม่ได้ประกอบไปด้วย อวัยวะที่เฉพาะเป็นหัว ลำตัว แขน ขาดังกล่าว นอกจากนี้ลักษณะที่สำคัญอีกอย่างของสัตว์หล่ายเซลล์คือระบบการสืบพันธุ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม ลักษณะอีกอย่างคือขนาดของลำตัวจะใหญ่ขึ้น

4. สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์ประเภทที่เรียกว่า สัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง จึงมีลักษณะหล่ายอย่างที่ร่วมกับสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังทั้งหลาย คือมีลักษณะภายในของกระดูกและกล้ามเนื้อที่ค่อนข้างยืดหยุ่นได้ โดยเฉพาะตรงกระดูกสันหลังที่เคลื่อนที่ได้มีระบบประสาทและอวัยวะที่ไวต่อความรู้สึก มีอวัยวะทางอย่างที่เต้นเป็นจังหวะ มีทดลองเลือดที่หัวใจทำหน้าที่ในการสูบ ฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย

5. สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เนื่องจากมนุษย์ถูกจัดอยู่ในประเภทที่สูงขึ้นไปอีก คือ เป็นสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม จึงมีลักษณะที่ร่วมอยู่กับสัตว์ประเภทเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมหล่ายอย่าง คือ มีการเจริญเติบโตของทารกหรือตัวอ่อนโดยผ่านรกเลี้ยงลูกด้วยน้ำนม เป็นสัตว์เลือดอุ่น มีขนาดตัว มีคงที่ตระ rak กะ โอลกศรีษะ และมีกระดูก 7 ชิ้นที่คอด้อมมาจากกระดูกสันหลัง มีเต้านมสอง 12 คู่ หัวใจมี 4 ห้อง มีต่อมเหงื่อใต้ผิวนัง มีฟัน 2 ชุด คือฟันนำน้ำนมและฟันแทะ

6. สิ่งที่มนุษย์มีร่วมอยู่กับสัตว์ประเภทไพรเมต ไพรเมตเป็นออร์เดอร์แรกของสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์ประเภทไพรเมต จึงมีลักษณะหล่ายอย่างร่วมอยู่กับสัตว์ไพรเมตอื่น ๆ คือมีสมองใหญ่และซับซ้อนขึ้น มีสายตาดีขึ้นโดยเฉพาะการมอง 3 มิติ คือ กร้างยาวและลึกได้ดี ยกเว้นไพรเมตบางชนิดเท่านั้นที่มีสายตาไม่ค่อยดี เมื่อสายตาดีขึ้น การมองกลืนแยกง มีแขนที่แกร่งได้ มีมือที่ใช้สำหรับจับยืดสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะต้นไม้ในวิ่ง ได้ มีลีบแบบแทนที่จะ โถงเป็นอาวุธเหมือนสัตว์อื่น ๆ เช่น แมว ลักษณะเหล่านี้เป็นการปรับตัวที่ดีต่อการมีชีวิตอยู่บนดินไม้

7.สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์ที่เหมือนมนุษย์ (Anthropoidea) สัตว์ในกลุ่มนี้ มีมนุษย์ ลิง ไม่มีหาง ลิงโลกใหม่ และลิงโลกเก่า เมื่อมนุษย์เป็นสัตว์ในกลุ่ม แอนโพรโพด้า จึงมีลักษณะคล้ายอย่างร่วมกับสัตว์อื่นในกลุ่มนี้มีดังนี้คือ มีสมองใหญ่ขึ้นและค่อนข้างกลม สมองมีประสาทि�ปภาพมากขึ้น ทำให้เพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ มีหน้าแบบ มีการแสดงสีหน้า มีการสื่อสารอย่างแబ ๆ (ยกเว้นมนุษย์) มีฟัน 32 ชิ้นที่ ประกอบด้วยฟันหน้าฟันเบี้ยฟันกรามใหญ่ ฟันกรามเล็ก (ยกเว้นลิงโลกใหม่มีฟัน 36 ชิ้น) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเลือดที่ใกล้เคียงกัน

8.สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์ไพรเมตที่เหมือนมากที่สุด (Hominoidea) สัตว์ใน กลุ่มนี้แยกเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มที่เป็นมนุษย์ (Hominidae) และกลุ่มที่เป็นเอปาร์เชีย ไม่มีหาง (Pongidae) สิ่งที่มนุษย์มีร่วมกับสัตว์เหล่านี้คือ มีสมองที่ใหญ่ ไม่มีหาง ร่างกาย เกือบตรง อุบัติพื้นดิน มีรูป 5 แฉกบนฟันกรามใหญ่ มีกลุ่มเลือดและเป็นโรคต่าง ๆ คล้ายกัน

การที่มนุษย์มีลักษณะทางกายภาพเหมือนลิง ไม่มีหางขนาดใหญ่ คือ กอริลล่า ซิมแปนซี และอุรังอุตังนั้น อาศัยอยู่ได้because มีความสัมพันธ์ทางกรรมพันธุ์ต่อกัน นั่น คือมนุษย์และลิงไม่มีหางขนาดใหญ่เหล่านี้ มาจากบรรพบุรุษเดียวกันคลายล้านปีมาแล้ว ในขณะเดียวกันทั้งมนุษย์และลิงไม่มีหางต่างก็พัฒนาลักษณะเฉพาะของตัวเองแตกต่าง กันออกไป จนบางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการมีรากฐานความเหมือนกันทางโครงสร้าง เช่น สมองมนุษย์พัฒนากว่าของลิง บรรพบุรุษของมนุษย์และของลิงจะไม่มีสมองที่พัฒนา กว่าสมองมนุษย์ที่ยังนิ่ววิตอยู่ในปัจจุบัน พวกลิงมีความชำนาญในการแก่งตัวรอบ ๆ กิ่งไม้ต้นไม้ มีความชำนาญในการใช้ชีวิตบนต้นไม้โดยการพัฒนาของแขน มือและเท้า มือของมนุษย์ใช้ทำสิ่งอื่น ๆ ทั่วไปได้มากกว่าใช้ขับบีดเกาะต้นไม้ สิ่งที่แตกต่างกันไปอีก อย่างระหว่างมนุษย์และลิงคือ ฟันเบี้ยว (Canine) ฟันเบี้ยวของลิงป่าแผลมและแข็งแรง มาก มันถูกใช้เป็นอาวุธป้องกันตัว ตรงกันข้ามกับฟันเบี้ยวของมนุษย์ ไม่มีลักษณะพิเศษ อย่างนั้น มันทำหน้าที่เหมือนฟันหน้า (Incisor) คือใช้กัด แต่มีหลักฐานว่าฟันเบี้ยวของ มนุษย์ได้ลดขนาดลงในวัยต้นการช่วงหลัง ๆ แต่ทุกวันนี้ฟันเบี้ยวของมนุษย์ยังยาวและมี รากลึก กว่าฟันหน้า บางคนมีฟันเบี้ยวที่แหลมคมแสดงว่าฟันเบี้ยวที่แหลมคมแข็งแรงมาก กว่าฟันเบี้ยวของมนุษย์ในปัจจุบัน พวกลิงป่าทุกวันนี้ยังมีฟันเบี้ยวที่แหลมคมอยู่ต่อไป

มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของมนุษย์ อีกอย่างที่ทำให้มนุษย์ต่างไปจากเดิม คือ เท้าของมนุษย์ เพราะการปรับตัวของร่างกายที่ต้องตรง ทำให้เท้าของมนุษย์มีลักษณะเฉพาะ (Specialization) คือ ใช้สำหรับรับน้ำหนักของร่างกายและเดินบนพื้นดิน ซึ่งตรงกันข้าม กับเท้าของกอริลล่าหรือ ชิมแปนซีที่ใช้เดินบนพื้นดินไม่ดีนัก เหมาะที่จะใช้เกราะบีดตันไม่ก็ไม่น่ากกว่า

ที่กล่าวมาแล้วเป็นลักษณะของวิวัฒนาการของมนุษย์ที่เริ่มจากสัตว์เซลล์เดียวจนกลายเป็นมนุษย์อย่างที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน เป็นระยะเวลานานกว่าสามล้านปีมาแล้ว (งามพิศ สัตย์สังวน, 2532 : 66)

6. หลักฐานบางประการที่เกี่ยวกับทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน

นับตั้งแต่ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับวิวัฒนาการออกมา นักชีววิทยาทั้งหลายต่างก็ตื่นตัวเสาะแสวงหาและเก็บรวบรวมหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นข้อพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องราววิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเมื่อแยกประเภทของหลักฐานข้อมูลเหล่านี้แล้ว พนบ่วง ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ หลักฐานที่ได้โดยตรงจากการศึกษาหากของสิ่งมีชีวิตซึ่งถ่ายเป็นหินหรือที่เรียกว่า (Fossil) กับหลักฐานที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของสิ่งมีชีวิตในยุคปัจจุบันในแห่งของรูปปั้ร่าง โครงสร้าง การพัฒนาการ และลักษณะการทำงานของอวัยวะในสิ่งมีชีวิต อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าหลักฐานที่ได้จากการศึกษาในเรื่องของวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตนี้ได้มานา 6 ทาง (พินิจ รื่นเริง, 2518 : 213) ดังต่อไปนี้

หลักฐานจากการศึกษาทางบรรพชิวินวิทยา

หลักฐานจากการศึกษาเปรียบเทียบทางกายวิภาค

หลักฐานจากการศึกษาทางอนุกรมวิธาน

หลักฐานจากการศึกษาเปรียบเทียบทางสรีรวิทยาและชีวเคมี

หลักฐานจากการศึกษาเปรียบเทียบทางคัพภิวิทยา

หลักฐานจากการศึกษาทางพันธุศาสตร์

หลักฐานจากการศึกษาทางภูมิศาสตร์ชีวภาพ

จะนั่นหลักฐานต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งจะนำมาอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่ได้ดังนี้

1. หลักฐานจากการศึกษาทางบรรพชีวินวิทยา (Paleontology Evidence)

วิชา Paleontology เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับซากของสิ่งมีชีวิตที่ปรากฏอยู่ถึงบุคปัจจุบัน ซากของสิ่งมีชีวิตที่พบส่วนใหญ่ไม่ค่อยสมบูรณ์ คือ อาจจะเป็นบางส่วนของซากเท่านั้นที่บุคคล ซากโครงกระดูกของสัตว์บางชนิด เช่น โครงกระดูกของไดโนเสาร์ (Dinosaur) สามารถประกอบเข้าเป็นรูปเป็นร่างได้ เนื่องจากคันพับมากแห่งต่าง ๆ และนำเข้ามาประกอบกันขึ้น

ซากของสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นจากโคลนหรือตะกอนมาทับถมสิ่งที่มีชีวิตที่ตายไปแล้วเป็นเวลานับพันปี จนในที่สุดก็ถูกเป็นหินจึงเกิดเป็นแม่พิมพ์ขึ้น และหินที่เป็นแม่พิมพ์ดังกล่าว ได้จากรีกส่วนประกอบต่างๆ ไว้อย่างละเอียด ซากของสิ่งที่มีชีวิตอาจจะเกิดขึ้นอีกวิธีหนึ่ง คือ การที่แร่ธาตุเข้าแทรกเนื้อเยื่อของสิ่งที่มีชีวิตที่ตายแล้ว เช่น ชิลิกอนเข้าไปแทนที่เนื้อเยื่อที่อ่อนนุ่มไม่บุบลาย ตัวอย่างของซากชนิดนี้ได้แก่ Mammuts ที่ถูกน้ำแข็งกัด เมื่อถูกบุคคลกีบยังสามารถนำเนื้อของมันมาให้สูบนรับประทานได้ ซากของสิ่งมีชีวิต (Fossil) มีประโยชน์ในการวิพัฒนาการของสิ่งมีชีวิต คือ เราสามารถล้ำดับความเปลี่ยนแปลงของสัตว์แต่ละยุคแต่ละสมัยได้ เช่น จากหลักฐานของซากสัตว์ชนิดหนึ่งซึ่งมีขนเหมือนนก มีปีกเล็ก ในปัจจุบัน มีหางยาวคล้ายสัตว์เลือยกัด นกมีวิวัฒนาการมาจากการสัตว์เลือยกัดนหรือในทางตรงกันข้ามจากการศึกษาวิวัฒนาการของซากสิ่งมีชีวิตนั้นไม่สามารถนำมาปะติดปะต่อ กันได้อ่ายเห็นได้ชัด ดังนั้นเราต้องการความรู้จากสิ่งมีชีวิตอีกมาก many ซึ่งอาจพบในโอกาสต่อไป มาเสริมช่วงที่หายไปนั้นให้มันสมบูรณ์ขึ้น (สว่าง บุญยวนนิชช์, ไพบูลย์ ภูริเวท มนตรี เพชรทองคำ, 2515 : 123)

2. หลักฐานจากการเปรียบเทียบทางกายวิภาค (Comparative Anatomy Evidence)

หลักฐานจากรูปร่างอวัยวะบางอย่างของสัตว์อาจมีหน้าที่ย่างเดียวกัน (Analogous) เช่น ปีกของนกและปีกของแมลง อวัยวะบางอย่างมีโครงสร้างอย่างเดียวกัน (Homologous) แต่อาจมีหน้าที่ต่างกันได้ เช่น แขนของคน ปีกของนก ปีกของค้างคาว

เครื่องของปลาแพะ อวัยวะที่เทียบเคียงกันได้ (Homologus) เป็นเครื่องพิสูจน์วิวัฒนาการได้เป็นอย่างดี สัตว์พวกนี้คงสืบเนื่องมาจากการบรรพบุรุษรวมกัน จึงมีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันมาก แต่เนื่องจากการนำไปใช้ในหน้าที่ต่างกัน จึงผิดเพียงกันไปบ้าง (วิรุพห์ สุวรรณกิตติ, 2512 : 469)

3. หลักฐานจากการศึกษาทางอนุกรมวิธาน (Taxonomic Evidence)

การศึกษาทางอนุกรมวิธาน (Taxonomy) เป็นการศึกษาเพื่อจัดแยกหมวดหมู่ของสิ่งมีชีวิต ปัจจุบันการศึกษาหมวดหมู่ของพืชและสัตว์ใช้ระบบที่พิจารณาถึงความสัมพันธ์ทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตแต่ละพวกว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันมากน้อยเพียงใด ทั้งในโครงสร้างการเจริญเติบโต ลักษณะทางชีวเคมีและสรีรวิทยา ถ้าสิ่งมีชีวิตชนิดใดมีความสัมพันธ์กันมากก็นำมารวมไว้ในหมวดหมู่เดียวกัน จากผลของการจัดหมวดหมู่แบบนี้จะเห็นได้ว่า สิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้นควรจะต้องมีวิวัฒนาการมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน (พินิจ รื่นเริง และณพพร คำรงค์, 2531 : 252)

4. หลักฐานจากการศึกษาเปรียบเทียบทางสรีรวิทยาและชีวเคมี (Comparative Biochemistry Physiology Evidence)

จากการศึกษาทางการแยกวิเคราะห์สารที่เป็นองค์ประกอบของร่างกายสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพวกสัตว์ พบร่วมกันว่า สัตว์ที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกันจะมีสารประกอบทางเคมีภายในร่างกาย คล้ายคลึงกันและมีหน้าที่การทำงานคล้ายกันด้วย จากการที่นักศึกษาได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบทางเคมีภายในประเทศไทยสมัยก่อน เห็นได้ว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้น ประกอบด้วยสารเคมีชนิดพื้นฐานอย่างเดียวกัน จึงน่าจะเป็นแนวทางที่ยืนยันได้ว่า สิ่งมีชีวิตนั้นน่าจะมีบรรพบุรุษรวมกันมาก่อน (พินิจ รื่นเริง และณพพร คำรงค์, 2531 : 225)

5. หลักฐานจากการศึกษาเปรียบเทียบทางคัพภวิทยา (Comparative Embryology Evidence)

หลักฐานจากการเติบโตของตัวอ่อน (Embryo) เมื่อໄ่ได้รับเรื่อตัวผู้แล้ว ก็จะเติบโตเป็นตัวต่อไป การเจริญเติบโตนี้มีความคล้ายคลึงกันมาก ถึงแม้มีอุปกรณ์ที่เป็นตัวแสวงจะต่างกันไปก็ตาม เช่นการเติบโตของไข่ปลาและกบจะเห็นว่ามีช่องเหงือกและเหงือกเกิดขึ้นเหมือนกัน มีครีบสำหรับว่ายน้ำมีหัวใจสองห้องต่อเมื่อฉุกกาบน้ำปอดหัวใจ

ซึ่งเปลี่ยนเป็น 3 ห้อง เหงือกและครีบหอยไป แสดงว่ามีบรรพบุรุษร่วมกันอย่างใกล้ชิดมาก ในสัตว์บกคือสัตว์เลือยก Lana นกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมมีการเติบโตคล้ายคลึงกันมาก คือ มีช่องเหงือกเกิดขึ้น แต่น้ำหายไปในตอนหลัง มีหัวใจสองห้องเหมือนกันแล้ว มาเปลี่ยนเป็นสามห้องในสัตว์เลือยก Lana และเป็นสี่ห้องในนกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมของตัวอ่อน (Embryo) ของคนเห็นทางได้ก้นด้วยมือว่ายะอื่นๆ อิกหลายอย่างที่ระหว่างเติบโต จะแสดงลักษณะของบรรพบุรุษของมาให้เห็นแล้วหอยไป แฮคเกล (Haeckel) นักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน (ค.ศ. 1841 – 1919 A.D.) ได้ให้ทฤษฎีไว้อันหนึ่งเรียกว่า “Theory of Recapitulation” บางคนยกย่องเป็นกฎเรียกว่า “Biogenetic Law” ซึ่งกล่าวว่า การเติบโตของสิ่งมีชีวิต (Ontogeny) จะทบทวน (Recapitulate) ลักษณะต่างๆ ของบรรพบุรุษ (Phylogeny) หรือกล่าวเป็นภาษาอังกฤษว่า Ontogeny Recapitulation Phylogeny (วิรุพห์ สุวรรณกิตติ, 2512 : 471)

6. หลักฐานจากการศึกษาพันธุศาสตร์ (Genetic Evidence)

อาจจะมีลักษณะแปรผันออกไปจากพ่อแม่ได้โดยที่มีการแลกเปลี่ยนยีนส์ หรือโครโนไซม์ เกิดการเปลี่ยนแปลง (Mutation) อย่างกระทันหัน ความผิดปกติของโครโนไซม์ทั้งด้านลักษณะและจำนวนทำให้ได้สิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ขึ้น (ณพพร ดำรงศิริ และ พินิจ รั่นริง, 2531 : 225)

7. หลักฐานจากการศึกษาภูมิศาสตร์ชีวภาพ (Biogeography Evidence)

หลักฐานทางภูมิศาสตร์ สัตว์ที่อยู่บนพื้นแผ่นดินใหม่หรือบนเกาะที่อยู่ใกล้เคียงกันมักมีความคล้ายคลึงกันมาก แต่บนเกาะที่อยู่ไกลเดียวหรือแผ่นดินที่มีสิ่งกีดขวางกันไว้ เช่น ภูเขาใหญ่มักมีสัตว์ที่แตกต่างกันออกไป สิ่งกีดขวางเหล่านี้ทำให้สัตว์ต่างๆ ต้องแยกจากกัน ซึ่งต่างก็วิวัฒนาการไปอีกทางหนึ่ง ทวีปօอสเตรเลียมีสัตว์เปลกกว่าสัตว์ในคืนเดนอื่นมากและก็ยังมีสัตว์บางชนิดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับแผ่นดินใหญ่ เช่น จิงโจ้ของออสเตรเลียและ Oppossum ของอเมริกา แสดงว่าเมื่อครั้งดึกดำบรรพ์แผ่นดินคงจะติดต่อกันได้บ้าง สัตว์ก็ไปมาถึงกัน ตอนหลังแยกกันออกไป สิ่งแวดล้อมที่ผิดกันไปวิวัฒนาการก็เป็นไปคนละทาง ดูในເອເຊີກລາງກັບລາມະ (Lama) และ Alpaca ในอเมริกาใต้ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก ถึงแม้ว่าอยู่ห่างไกลกัน มีทะลุน้ำร้อนไว้ในพื้นที่ ขาวหน้าอยู่แต่จากการสำรวจพบว่า บรรพบุรุษของมันอยู่ในอเมริกาเหนือ เมื่อสิ่งแวด

ลื้อมไม่เหมาะสมก็อพยพไปอยู่ที่อื่น พากหนึ่งอพยพลงทางใต้ไปจนถึงเมริกาได้อีกพากหนึ่งไปทางทิศตะวันตกตอนเหนือ ข้ามช่องแคบซึ่งมีแผ่นดินผืนเด็กๆ ติดต่อถึงกันในครั้งกระโน้นแล้วเข้าสู่อเมริกาแล้วต่างก็ไปวิวัฒนาการเป็นอุฐและตามที่รูปร่างคล้ายคลึงกันดังกล่าวมาแล้ว (วิรุฬห์ สุวรรณกิตติ, 2512 : 473)

ดังนั้นจากหลักฐานที่กล่าวมาแล้วข้างต้นอาจสรุปได้ว่ามนุษย์ตามทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วินนี้วิวัฒนาการมาจากการสัตว์ชั้นต่ำบางชนิด

ปฐมกำเนิดมนุษย์ตามทัศนะอิสลาม

ปฐมกำเนิดมนุษย์ตามทัศนะอิสลามมีดังนี้

ปฐมกำเนิดของสิ่งต่าง ๆ ในอัลกุรอาน

ปฐมกำเนิดพีชพันธุ์

ปฐมกำเนิดสัตว์

ปฐมกำเนิดของมนุษย์ในอัลกุรอานและอัลอะดีญ

ขั้นตอนมนุษย์ในอัลกุรอานและอัลอะดีญ

หลักฐานปฐมกำเนิดของมนุษย์มาจากคัณ

1. ปฐมกำเนิดของสิ่งต่าง ๆ ในอัลกุรอาน

อัลเลาะหุทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับปฐมกำเนิดสิ่งต่างๆ ซึ่งมีอายุต่างๆ ดังนี้

1. อัลเลาะหุทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัลอัมบียะหุ : 30) ความว่า “บรรดาพากไรศรัทธา ไม่สังเกตคอกหรือว่า ที่จริงฟ้าและแผ่นดิน แต่เดิมพนึกเป็นชิ้นเดียวกัน ต่อมารากีจัดการแยกนั้นทั้งสอง (ออกจากกัน) และเราได้บันดาลทุกสิ่งที่มีชีวิตจากน้ำแล้ว ให้ณเดล้ำพากเขาไม่ศรัทธา...”

2. อัลเลาะหุทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (ภูอชา : 53) ความว่า “พระองค์ทรงบันดาลน้ำฝนให้ลงมาจากฟ้าฟ้า และเราได้ให้มันเป็นเหตุทำให้บรรดาประเภทแห่งพืชพันธุ์ต่างๆ ผลิออกมาก...”

3. อัลเลาะห์ทรงครรษณ์ไว้ในอัลกุรอาน (อันนูร : 45) ความว่า “และอัลเลาะห์ทรงบันดาลสัตว์ทุกชนิดมาจากน้ำ...”

จากอาياتุที่กล่าวมาข้างต้น หากนำอาياتุที่มีความว่า “ที่จริงฟ้าและแผ่นดินแต่เดิมเป็นชั้นเดียวกัน ต่อมาราก็จัดการแยกมันทั้งสอง (ออกจากกัน) น้ำวิเคราะห์จะพบคำว่า “ฟ้าและแผ่นดิน” แต่เดิมเป็นชั้นเดียวกันโดยที่ ซอละห์ อันดุล อาลีม อิบ รอซีม (Salah ‘Abd al-‘Alim Ibrahim 1990:99) ได้หมายถึง ดวงอาทิตย์และโลกเริ่มแรกรวมกันเป็นชั้นเดียวกัน แต่ต่อมารวงอาทิตย์และโลกได้แยกออกจากกัน ซึ่งสอดคล้องกับการยอมรับของนักวิทยาศาสตร์ ขณะเดียวกันเข้าของตัวฟาร์เซอร์¹ อัลมาナร (Shahibun Tafsir al-Manar) ได้กล่าวว่า โลกแต่ก่อตั้งจากดวงอาทิตย์ในระยะแรก โลกก็ยังมีความร้อนอยู่เมื่อไม่เลटุลของน้ำซึ่งประกอบด้วย (อีกชิ้นงานกับไชโตรเจน) ได้ถูกความร้อนของโลกก็จะกลายเป็นฝุ่นละออง ไอ้น้ำได้ระเหยลดลงขึ้นไปในอากาศ เมื่อมันกระทบกับความเย็นก็จะรวมตัวขึ้นเป็นก้อนเมฆ เมื่อมัน lobbyist ต่ำลงก็กลายเป็นฝนคลลงมานบนพื้นดิน สภาพเช่นนี้เกิดขึ้นสม่ำเสมอทำให้น้ำท่วมโลก เมื่อน้ำบนพื้นโลกแห้งลงก็จะกลายเป็นพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ทำให้พืชพันธุ์.org สามารถเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และมนุษย์ (Salah ‘Abd al-‘Alim Ibrahim, 1990 : 99) จากการพิจารณาถึงที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่า อัลเลาะห์ทรงสร้างพื้นดินเป็นอันดับแรกของลงมาทรงสร้างพืชพันธุ์รองลงมาทรงสร้างสัตว์ และพระองค์ทรงสร้างมนุษย์เป็นอันดับสุดท้าย จากอัลกะดิย์เด่าจากอะบีสุรอยเราะห์ รอญีฯ ได้กล่าวว่า “ท่านนบี ศิอุลฯ ได้บันมือของข้าพเจ้าแล้วกล่าวว่า อัลเลาะห์ผู้ทรงยิ่งใหญ่และเกรียงไกร ได้ทรงสร้างคืนในวันเสาร์และพระองค์ทรงสร้างสิ่งที่น่าเกลียดในวันอังคาร ทรงสร้างรักมีในวันพุธ และทรงสร้างสัตว์เลือยกตามลงในแผ่นดินวันพุธทั้งหมดและทรงสร้างอาคมหลังเวลาเย็นของวันศุกร์เป็นสิ่งสุดท้าย ของสรรพสิ่งต่าง ๆ ในชั่งโ้มงสูดท้ายของวันศุกร์” รายงานจากบุคอร์นุสติมและติรเมซี (อธุณ บุญชุม, 23:722)

¹ นักอธิบายอัลกุรอาน

2. ปฐมนิเทศพิชพันธุ์

อัลเลาะสุหรงครัสร์สไว้ในอัลกุรอาน (กูอ่า :53) ความว่า “พระองค์ทรงบันดาลน้ำฝนให้มากจากฟ้า แล้วเราได้ให้มันเป็นเหตุทำให้บรรดาประเภทแห่งพื้นพันธุ์ต่าง ๆ ผลิตออกออกผล” และอัลเลาะสุหรงครัสร์สไว้ในอัลกุรอาน (อัล沙ัย :5) ความว่า “และเจ้าที่นั่นแผ่นดินแห่งเดียว (ไร้พิชพลด) ครั้งเมื่อเราได้ทดลองบนมัน มันก็ไห้วัวและมีความอุดมสมบูรณ์ พร้อมทั้งออกงาน พิชพลดอันงามสง่าทุกชนิด”

อายะหุที่กล่าวมานี้ หากนำอายะหุที่ความว่า “พระองค์ทรงบันดาลน้ำฝนให้ลงมากจากฟ้า แล้วเราได้ให้มันเป็นเหตุให้พิชพันธุ์เจริญออกงาน ตามที่มีสุภาพ” อาลีอาซาม (Mahfuz ‘Ali ‘Azam, 1986 : 69) ได้อธิบายว่าฝนที่ตกลงมาจากฟ้าก็เป็นเหตุให้พิชพันธุ์เจริญออกงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับอายะหุที่อัลเลาะสุหรงครัสร์สไว้ใน อัลกุรอาน (อัลอัมบียะอุ : 30) ความว่า “และเราได้บัดดาลทุกสิ่งที่มีชีวิตมาจากน้ำ” จะนั้นสรุปได้ว่า พิชได้กำเนิดมาจากน้ำ

3. ปฐมนิเทศสัตว์

อัลเลาะสุหรงครัสร์สไว้ในอัลกุรอาน (อันนูร : 45) ความว่า “อัลเลาะสุหรงบันดาลสัตว์ทุกชนิดจากน้ำ” ซึ่งบางชนิดจากพวกรรมเป็นสัตว์ที่เลือยไปบนห้องของมัน (เช่น งู) และบางชนิดเป็นสัตว์ที่เดินบนขาสองข้าง และบางชนิดเป็นสัตว์ที่เดินบนขาสี่ข้าง อัลเลาะสุหรงบันดาลสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

อายะหุที่กล่าวมานี้ วะอุบะอุอัรรอมีลี (Wahbah al-Rakhili, 1991 : 267) ได้มีทัคคะว่า “สัตว์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่บนพื้นโลก ซึ่งมีมากมายหลายชนิด บางชนิดเป็นสัตว์เลือยกตาม เช่น งู บางชนิดเป็นสัตว์สองเท้า เช่น นกและมุขย์ และบางชนิดเป็นสัตว์สี่เท้า และมากกว่าสี่เท้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ได้กำเนิดมาจากน้ำโดยที่อัลเลาะสุหรงครัสร์สไว้ใน อัลกุรอาน (อัล อัมบียะอุ : 30) ความว่า “และเราได้บัดดาลทุกสิ่งที่มีชีวิตมาจากน้ำ”

4.ปฐมกำเนิดของมนุษย์ในอัลกูโรานและอัลกะดีย

การศึกษาค้นคว้าปฐมกำเนิดสรรพสิ่งต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มีความสัมพันธ์กับสรรพสิ่งเหล่านั้น โดยที่อัลกูโรานได้กล่าวถึงปฐมกำเนิดของสิ่งเหล่านั้น ขณะเดียวกันอัลกูโรานก็กล่าวถึงปฐมกำเนิดของมนุษย์เช่นเดียวกัน

ดังนี้อย่างสุอัลกูโรานที่กล่าวถึงปฐมกำเนิดของมนุษย์มีดังนี้

1).(อัลอาลิอิมรอน : 59) ความว่า “แท้จริงข้อเปรียบเทียบของอีชาณ อัลเดาะญุนน์กับเปรียบได้ดังนี้ พระองค์ทรงสร้างเขามาจากดิน หลังจากนั้นพระองค์ทรงครั้สแก่เขาว่า “จะเป็นขึ้น” แล้วเขาเก็บเป็นขึ้น...”

2).(อัรรูם : 20) ความว่า “และบางสัญลักษณ์ของพระองค์คือที่พระองค์ทรงบันดาลพากเจ้ามาจากดิน หลังจากนั้นพากเจ้าเป็นมนุษย์ที่กระหายกันอยู่บนผืนแผ่นดิน”

3).(อัลชัจย์ : 5) ความว่า “โไอ้มวลมนุษย์ทั้งหลาย หากพากเจ้ามีความสงสัยในเรื่องการพื้น (คืนชีพจากความตายในวันกิยามะห์) ดังนั้น (พากเจ้าเก็บพิจารณาถึงการกำเนิดของพากเจ้าเถิด) เพราะว่าแท้จริงเราได้บันดาลพากเจ้ามาจากดินหลังจากนั้นจากหยดօสุจิ”

4).(อัลกะษีฟ : 37) ความว่า “เพื่อนของเขากล่าวกับเขา โดยได้ตอบแก่เขาว่า ท่านจะยกตัญญุต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงบันดาลท่านมาจากดิน หลังจากนั้น (ทรงบันดาล) จากน้ำอสุจิ แล้วหลังจากนั้นทรงประกอบเจ้าให้เป็นเพศชาย (ครอบรูป) อีกกระนั้นหรือ...”

5).(ฟ่าฎูร : 11) ความว่า “และอัลเดาะญุทรงบันดาลพากเจ้ามาจากดินหลังจากนั้น (ทรงบันดาล) มาจากหยดօสุจิ หลังจากนั้นทรงบันดาลพากเจ้าให้เป็นคู่รอง...”

6).(อัล-มุอุมิน : 67) ความว่า “พระองค์เป็นผู้ทรงบันดาลพากเจ้ามาจากดินหลังจากนั้นทรงสร้างมาจากหยดօสุจิ หลังจากนั้นจากก้อนเลือดและทรงทำให้พากเจ้าคลอดออกมากเป็นทารก...”

7).(อัลอันอาม : 2) ความว่า “พระองค์เป็นผู้ทรงบันดาลพากเจ้ามาจากดินหลังจากนั้นทรงกำหนดอายุขัย (แห่งการดำรงชีวิต)”

8).**(อัลอะอุรออฟ : 12)** ความว่า “มันกราบบูชาตอบว่า “ข้าพเจ้าประเสริฐกว่า เขา (อาดัม) เพราะพระองค์ทรงบันดาลข้าพเจ้ามาจากไฟและบันดาลเขามาจากดิน”

9).**(อัลมุนิญูน : 12)** ความว่า “ขออภัยแท้จริงเราได้บันดาลมนุษย์มาจากชาตุเดิมที่มาจากการดิน”

10).**(ซีอัด : 12)** ความว่า “เมื่อครั้งองค์อภินาถของเจ้าได้ตรัสแก่ลูกอิ kabru ว่า แท้จริงข้าจะบันดาลมนุษย์ผู้หนึ่งมาจากการดิน”

11).**(อัลสะญาดะตุ : 7)** ความว่า “ทรงประทานความดงามแก่ทุก ๆ สิ่งที่ พระองค์ทรงบันดาลไว้และทรงเริ่มบันดาลมนุษย์มาจากการดิน”

12).**(ซีอัด : 76)** ความว่า “เราตอบว่าข้าพเจ้าประเสริฐกว่าเขา เพราะว่า พระองค์ทรงสร้างข้าพเจ้ามาจากไฟ และทรงสร้างเขามาจากการดิน”

13).**(บะนีอิสราอีด : 61)** ความว่า “และเมื่อครั้งที่เราได้รับสั่งแก่ลูกอิ kabru พวกเจ้างน้ำอมควรระต่ออาดัมเกิด พวกเหล่านี้ก็น้ำอมควรระเป็นอันดีนอกจากพวก อินลิส มังกล่าว (ແย়েং) ว่า จะให้ข้าพเจ้าน้ำอมควรระต่อผู้ที่พระองค์ได้สร้างมาจากการดิน กระนั้นหรือ...”

14).**(ซอฟฟາด : 11)** ความว่า “ดังนั้นเจ้างตามพวกเราเกิดพวกเราเป็น พวกที่บันดาลได้อย่างยากลำบากกระนั้นหรือ หรือว่าพวกอื่น ๆ ที่เราบันดาล (จึงจะยาก กว่า) แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากการดินเนื้อละเอียด...”

15).**(อัลชิจรี : 26)** ความว่า “ขออภัย แท้จริงเราได้บันดาลมนุษย์ขึ้นมา จากดินแห่งสันทิ (ซึ่งเดิมมา) จากดินที่คำที่เปลี่ยนสภาพ...” และในอายุที่ 28 ความว่า “(และจะระลึกเดิม) เมื่อครั้งที่องค์อภินาถของเราได้ตรัสแก่ลูกอิ kabru ว่า แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งมาจากการดินแห่ง จดหมายที่เปลี่ยนสภาพ...”

16).**(อัลเราะหมาน : 14)** ความว่า “และพระองค์ทรงบันดาลมนุษย์มาจากการดินเพียงประดุจกับดินเผา”

ส่วนอัลอะดีษที่กล่าวถึงปฐมนิเทศของมนุษย์ดังนี้

1).**เล่าจากอะบีมูชา (ร.ภู)** จากท่านนบี ศีออลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลเลาะหุ ทรงสร้างอาดัมจากกองหนึ่งที่พระองค์ได้กอบมันขึ้นมาจากการดินทึ่งหมด ดังนั้น ลูกหลาน อาดัมจึงมีมาตรฐานลักษณะของดิน บางคนผิวแดง ผิวขาว ผิวคำ และกำกับไว้ว่างนั้น และ

บางคนมีนิสัยง่าย ๆ เศร้าโศกช้ำแลดี” รายงานจากตรีมีซีด้วยสายรายงานที่ ขอเชิญชวน¹ (อรุณ บุญชุม, 2529 : 723)

2).เล่าจากอะปีสูรอยเราะห์ รอภีฯ จากท่านนี้ ศ็อลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริง อัลเลาะห์ ได้ทรงให้การยโสในสมัยญาธิลียะอุหายไปจากพวกรำ รวมทั้งความโ้ออวดใน สมัยยาธิลียะอุด้วยบรรพบุรุษผู้มีศรัทธาที่ยำเกรง และคนทรยศที่เลวทราม พวกรำเป็น ลูกหลานของอาdam และอาdamมากดินพวกรู้ชาจจะต้องทิ้งการนำอาพวกรหองมาเป็นสิ่ง เชิดหน้าชูตาของพวกรา ความจริงพวกราเนื่น คือ ถ้านก้อนหนึ่งจากถ่านไฟนรก ยะหันนัมหรือพวกราจะเป็นสิ่งที่สะตอกแก่อัลเลาะห์ยิ่งกว่าด้วยที่จะปิดกลิ่นเน่าเหม็นด้วย ขมุกของมัน” รายงานจากอะบุดาวุด และ ตรีมีซี. (อรุณ บุญชุม, 2529 : 723)

3).รายงานจากอะบุดาวุดและตรีมีซี คัมมาจาก อฟ อัล-อารอปีท่านตรีมีซี กล่าวว่า อะดีมอะสันซอเทียะห์² ท่านศาสดามุ罕์มัดศ็อลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลเลาะห์ ทรงหมักดินเพื่อทรงสร้างนื้ออาdam ไว้สี่สิบวัน หลังจากนั้นทรงองค์ทรงผอมดินด้วย พระหัตถ์³ของพระองค์ ดังนั้นความคืออุทาห์ด้านความชั่วของชาติด้านชั่ยและ พระองค์ทรงนำพระหัตถ์มาลูบกับพระหัตถ์อีกข้างหนึ่ง” (Musa Muhammad ‘Ali, 1979 : 107)

จากอัลกุรอานและอัลอะดีมที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นแสดงว่าอัลเลาะห์ ทรง สร้างมนุษย์มาจากดิน

5. ขั้นตอนมนุษย์ในอัลกุรอานและอัลอะดีม

อัลกุรอานและอัลอะดีมที่ได้กล่าวถึงดินที่อัลเลาะห์ทรงสร้างอาdam ใน ลักษณะต่างๆ นั้นหมายถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ของดินที่อัลเลาะห์ทรงสร้างมนุษย์ (อาdam) ซึ่ง ขั้นตอนแรกทรงสร้างมาจากพงชุลีดิน ต่อมากดินเหนียว ต่อมากดินที่เปลี่ยนสภาพ

¹ ขอเชิญชวน หมายถึง สายรายงานที่เชื่อถือได้

² อะสันซอเทียะห์ หมายถึง สายรายงานพอยที่จะเชื่อถือได้

³ คำว่า “พระหัตถ์” หมายถึง อุทาห์ด

ต่อมาก็คิดเนื้อละเอียดและขั้นตอนสุดท้ายจากคิดแห่งสนิท (Wahbah al-Rakhili, 1991 : 204)

อายะหุที่ก่อภัยถึงคิดในขั้นตอนต่าง ๆ ของมนุษย์มีดังต่อไปนี้ :-

1). อายะหุที่ก่อภัยถึงผงชุลีดิน (Turab)

อายะหุต่าง ๆ ที่ก่อภัยถึงผงชุลีดินที่อัลเลาะหุทรงสร้างมนุษย์ โดยที่ อัลเลาะหุทรงครั้สไว้ในอัลกรอาน (อัลอิมรอน : 59) ความว่า “แท้จริงข้อเปรียบเทียบของ อีชา ณ อัลเลาะหุนี้ก็เปรียบได้ดั่งอดัม พระองค์ทรงสร้างมาจากผงชุลีดิน และหลังจาก นั้นพระองค์ทรงครั้สแก่พวากเพว่า “จะเป็นขึ้น” แล้วเขา ก็ เป็นขึ้น...” และ ในอัลกรอาน (อัลกะอุฟ : 37) ความว่า “เพื่อนของเขาก่อภัยกับเขาโดยต้องแก่เขาว่า ท่านยังออกตัญญูต่อ พระเจ้าผู้ทรงบันดาลท่านมากจากผงชุลีดิน หลังจากนั้น (ทรงบันดาล) จากหยดօสุจิ แล้ว หลังจากนั้นพระองค์ทรงประกอบเข้าให้เป็นเพศชาย (ครบรูป) อิกกระนั้นหรือ?” และ ใน อัลกรอาน (อัล沙ร์ฟ : 5) ความว่า “โไอ้มวลมนุษย์ทั้งหลาย หากพวากเจ้ามีความสงสัยในเรื่อง การพื้น (คืนชีพจากความตายในวันกิยามะหุ) ดังนั้น (พวากเจ้าจะพิจารณาถึงการกำเนิดของ พวากเจ้าเด็ด) เพราะว่าแท้จริงเราได้บันดาลพวากเจ้ามาจากการผงชุลีดินหลังจากนั้นจากหยด օสุจิ” และ ในอัลกรอาน (อัรรูม : 20) ความว่า “และบางสัญญาณของ พระองค์ คือที่ พระองค์ทรงบันดาลพวากเจ้ามาจากการผงชุลีดิน หลังจากนั้นพวากเจ้า ก็ เป็นมนุษย์ที่กระจายกัน อยู่บนหน้าแผ่นดิน และ ใน (ฟารีร : 11) ความว่า “และอัลเลาะหุทรงบันดาลพวากเจ้ามาจากการผงชุลีดิน หลังจากนั้น (ทรงบันดาล) มาจากหยดօสุจิ หลังจากนั้น ก่อนเลือดแล้วทรงทำให้ พวากเจ้าคลอดออกจากม้าเป็น胎ราก”

2). อายะหุที่ก่อภัยถึงคิดเหนี่ยว (Tijm)

อายะหุต่าง ๆ ที่ก่อภัยถึงคิดเหนี่ยวที่อัลเลาะหุทรงสร้างมนุษย์โดยที่ อัลเลาะหุทรงครั้สไว้ในอัลกรอาน (อัลอันอาม : 22) ความว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้บันดาล พวากเจ้ามาจากการคิดเหนี่ยว หลังจากนั้นพระองค์ทรงกำหนดอายุขัย (แห่งการดำรงชีวิต) และ ในอัลกรอาน (อัลอะสุรอฟ : 12) ความว่า “พระองค์ทรงตอบว่า “อะไรหรือที่ยังยังเจ้า ไว้มให้เจ้าทราบ เมื่อเข้าได้ใช้เจ้า” มันทูลตอบว่า “เข้าพเจ้าประเสริฐกว่าเขา (อดัม) เพราะ พระองค์ทรงบันดาลเข้าพเจ้ามากไฟ และบันดาลเขามาจากการคิดเหนี่ยว และ ในอัลกรอาน (อัลมุนีนูน : 12) ความว่า “ขออีนยันแท้จริงเขาได้บันดาลมนุษย์มากชาตุเดิมที่มากจากคิด

เห็นiy.." และในอัลกุรอาน (อัลอะญุะดะห : 7) ความว่า "ทรงประทานความดงามแก่ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบันดาลไว้และทรงเริ่มบันดาลมนุษย์มาจากการคิดเห็นiy.." และในอัลกุรอาน (ซูอัด : 71) ความว่า "เมื่อครั้งของคือภีกาลของเจ้าได้ตรัสแก่เมลาอิกะหุว่า แท้จริงข้าจะบันดาลมนุษย์ผู้หนึ่งมาจากการคิดเห็นiy.." และในอัลกุรอาน(ซูอัด : 76) ความว่า "เขตอบว่าข้าพเจ้าประเสริฐกว่าเจาเพราะว่าพระองค์ทรงสร้างข้าพเจ้ามาจากไฟ และทรงสร้างเขามาจากการคิดเห็นiy.." และในอัลกุรอาน (บะนีอิสรออิล : 61) ความว่า "และเมื่อครั้งที่เราได้รับสั่งแก่เมลาอิกะหุ พวกเจ้าจะน้อมควระต่ออาคำมเดิด พวกเหล่านี้นั้นก็น้อมควระเป็นอันดี นอกจากอิบลิสมันกล่าว (แยก)ว่า จะให้ข้าพเจ้าควระต่อผู้ที่พระองค์ได้สร้างมาจากการคิดเห็นiy."

3). อายะหุที่กล่าวถึงคืนที่เปลี่ยนสภาพ (Hama'in Masnun)

อายะหุต่าง ๆ ที่กล่าวถึงคืนที่เปลี่ยนสภาพที่อัลເدะສุทรงสร้างมนุษย์โดยที่พระองค์ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัลอะฮิร์ : 26) ความว่า "ขอຍືນຍັນแท้จริงเราได้บันดาลมนุษย์ขึ้นมาจากการคิดแห่งสนิท (ซึ่งเดิมมา) จากคืนที่ดำเนินที่เปลี่ยนสภาพ" และในอัลกุรอาน (อัลอะฮิร์ : 33) ความว่า "มันตอบว่า ไม่สมควรสำหรับข้าพเจ้าที่จะทำการควระมนุษย์คนใดทั้งสิ้นที่พระองค์ได้สร้างมาจากคืนแห่งจากคืนที่เปลี่ยนสภาพ..."

4). อายะหุที่กล่าวถึงคืนเนื้อละเอียด (Tinunlazib)

อายะหุที่กล่าวถึงคืนเนื้อละเอียดที่อัลເດะສุทรงสร้างมนุษย์โดยที่พระองค์ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัชซอฟฟ่าด : 11) ความว่า "ดังนั้นเจ้าตามพวกเขาเดิด" พวกเขาเป็นพวกที่บันดาลได้อบายากลำบากกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกอื่น ๆ ที่เราบันดาล (จึงจะยากกว่า) แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากการคืนเนื้อละเอียด"

5). อายะหุที่กล่าวถึงคืนแห่งสนิท (Salsal)

อายะหุที่กล่าวถึงคืนแห่งสนิทที่อัลເດะສุทรงสร้างมนุษย์ โดยที่อัลເດะສุทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัลเราะหมาน : 14) ความว่า "และพระองค์ทรงบันดาลมนุษย์มาจากการคิดแข็งประคุณคั่งคืนเผา"

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นอาจจะพิจารณาจากไดอะแกรมข้างล่าง ดังนี้

ไดอะแกรมที่ 3 แสดงถึงขั้นตอนต่าง ๆ ของการพัฒนาคิดในการสร้างนิรยาดม

ผงชูดี → คินเนนิย์ → คินเปลี่ยนสภาพ → คินเนื่องอุณหภูมิ → คินแห้งสนิท → มุนย์
 Turab Tin Hama'in Masnun Tinunlazib Salsal Insan

ที่มา : Wahbah al-Rakhili, 1991 : 204

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งแสดงไว้ในไดอะแกรม จะนำมาอธิบายรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้ :-

ขั้นตอนแรกเป็นขั้นตอนของผงชูดีคิน โดยที่อัลเดาะสุทธงครัสด ความว่า “แท้จริงข้อเปรียบเทียบของอีชา ณ อัลเดาะสุนน์ก็เปรียบได้ดั่งอาดัม พระองค์สร้างมาจากผงชูดีคิน” และอัลหนะดีษ เล่าจากอะบีมูชา รอญีฯ ว่า ท่านศาสดามุ罕์มัด ศิอุลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้วอัลเดาะสุ ได้ทรงสร้างอาดัมจากกองหนึ่งที่พระองค์ได้กอบมาจากแผ่นดินทั้งหมด ดังนั้นลูกหลานของอาดัมซึ่งมีมาตามแต่ลักษณะของดิน บางคนผิวแดง ผิวขาวและผิวดำ และกำกับว่าระหว่างนั้น แต่บางคนมีนิสัยง่าย ๆ เช่นไส้กรอก ชั่วแค่ดี รายงานจากตรีมีซี ด้วยสายรายงานที่ขอให้ยะสุ (อธูณ บุญชุม, 2529 : 723)

ขั้นตอนที่สอง คือ คินเนนิย์ อัลเดาะสุทธงครัสดความว่า “พระองค์ทรงบันดาลพากเจ้ามาจากการคินเนนิย์ว่าคินเนนิย์ คือ ผงชูดีคินผสมกับน้ำ (Wahbah al-Ra khili , 1991 : 190)

ขั้นตอนที่สาม คินเปลี่ยนสภาพ อัลเดาะสุทธงครัสดความว่า “ขออีนบันแท้จริงเราได้บันดาลนุญย์ขึ้นมาจากการคินแห้งสนิท (ซึ่งเดิมมา) จากคินคำที่เปลี่ยนสภาพ คำว่า คินคำที่เปลี่ยนสภาพ พีครุคดีน อัรรรถี (Fakhr al-Din al-Razi , 1990 : 67) ได้กล่าวว่า “คินเนนิย์ซึ่งอัลเดาะสุทธงหนักไว้ระยะหนึ่งมันเปลี่ยนสภาพเป็นคินคำ ตามที่อัลหนะดีษ เล่าจากอะบุดูดูด และตรีมีซี คัมมาจากอาฟ อัลอารอบี ตรีมีซีกล่าวว่าสายรายงานแห่งสัน祚อียะสุ ท่านศาสดามุ罕์มัด ศิอุลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลเดาะสุทธงหนักคินเพื่อทรง

สร้างอาdam ไว้สี่สิบวัน” หลังจากนั้นพระองค์ทรงผสานดินด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ดังนั้นความดีของการทางด้านขวา ความชั่วของการทางด้านซ้าย และพระองค์ทรงนำพระหัตถ์มาลูบกับพระหัตถ์ของพระองค์อีกข้างหนึ่ง” (Musa Muhamad Ali , 1979 : 107)

ข้อตอนที่สี่ ดินเนื้อละเอียด อัลเลาะหุทรงตรัสความว่า “แท้จริงเราได้บันดาลพากเขามาจากดินเนื้อละเอียด มะธุฟูช อัลี อาซัม (Mahfuz Ali Azam , 1986 : 76) อธิบายว่า หลังจากดินดำเนเปร大事ภาพเป็นดินเนื้อละเอียดแล้วพระองค์ทรงนำดินเนื้อละเอียดไปบรรจุเป็นหลอดอมเนพะเป็นรูปพรรณมนุษย์ หลังจากนั้นพระองค์ปล่อยทิ้งไว้จนแห้งตามที่อัล hakim เล่าจากอะบัส รอญีฯ ว่าแท้จริงท่านศาสตราจารย์ข้ามตัวศีลฯ ได้กล่าวว่า “เมื่ออัลเลาะหุทรงสร้างรูปอาdam ขึ้นในสวรรค์และพระองค์ได้ปล่อยอาdam ไว้เท่าที่พระองค์ประสงค์ อิบลิสได้เริ่มวนเวียนรอบ ๆ อาdam มองดูว่าคืออะไร เมื่ออิบลิสเห็นว่าเป็นโผลง ก็รู้ว่าอาdam นั้นถูกบังเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจควบคุม-arm ได้” รายงานจากมุสลิม (อรุณ บุญชน 2529 : 1215)

ข้อตอนที่ห้าดินแห้งสนิท อัลเลาะหุทรงตรัสความว่า “แท้จริงอัลเลาะหุทรงบันดาลมนุษย์มาจากดินแห้งประคุณดินเผา...” คำว่า “ดินเผา” แสดงถึงส่วนต่าง ๆ ของรูปพรรณอาdam ได้แก่กุมกันหนาแน่น (Wahbah al-Rakhili, 1991 : 203) เป็นรูปพรรณลักษณะของอาdam ที่สมบูรณ์แล้วอัลเลาะหุทรงบรรจุวิญญาณเข้าไป ดังที่อัลเลาะหุทรงตรัสไว้ใน (อัลสะภะตะสุ : 9) ความว่า “หลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์และเป่องเป่าในนานาภิญญาณ...”

ขณะนี้ข้อตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ข้อตอนแรก อัลเลาะหุทรงรวมดินจากสถานที่ต่าง ๆ นำมาผสานกับน้ำก็ถูกยกยิ่งเป็นดินเนื้ยว (Wahbah al-Rakhili, 1991 : 723) ต่อมาระบองค์ทรงหมักดินเหนียวไว้ระยะหนึ่ง (Fakhr al-Din al-Razi, 1990 : 67) ก็ถูกยกยิ่งเป็นดินคำ ในข้อตอนที่สาม พระองค์ทรงผสานดินดังที่อัล hakim ได้กล่าวมาข้างต้นก็ถูกยกยิ่งเป็นดินเนื้อละเอียด หลังจากนั้นพระองค์ทรงนำดินเนื้อละเอียดไปบรรจุเป็นหลอดอมเนพะเป็นรูปพรรณมนุษย์ (Mahfuz Ali Azam, 1986 : 76) แล้วพระองค์ทรงปล่อยทิ้งไว้จนแห้งแห้งตามอัล hakim ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นประคุณดินเผาซึ่งแสดงให้เห็นถึงรูปพรรณอาdam ได้แก่กุมกันหนาแน่น (Wahbah al-Rakhili, 1991 : 203) จากข้อตอนต่าง ๆ แสดงถึงการพัฒนาการของดินที่อัลเลาะหุทรงสร้างนี้อาdam จากดินใน

ขึ้นตอนแรกจนกล้ายเป็นรูปพระอมนุษย์ (อาดัม) ที่สมบูรณ์ ต่อมาอัลเลาะห์ทรงบรรจุวิญญาณเข้าไปในร่างของอาดัม ดังที่อัลเลาะห์ทรงครั้สไว้ในอัลกุรอาน (อัลสະญะดะห : 9) ความว่า “หลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้เขามีรูปร่างสมบูรณ์ และเป่าลงไปในเขางาดวิญญาณ...”

6. หลักฐานปฐมกำเนิดของมนุษย์จากเดิน

หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าปฐมกำเนิดของมนุษย์มาจากเดิน ซึ่งมีหลักฐานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พุทธศาสนา

เศรษฐี พงศ์พิชัยและคณะ (2524 : 29) ได้กล่าวว่า ในสูตรตันตระปีฎก ได้อธิบายรูปในหลักเบญจขันธ์ “ว่าประกอบศักยอกลุ่มของรูป 2 คือมหาภูตที่รูปและอุปทานรูปในอดีธรรมปีฎกได้มีการนำมาอธิบายไว้อย่างละเอียด มหาภูตที่รูปเปลว่า รูปหมาย เป็นธาตุพื้นฐานที่เก่าแก่ที่สุด กัน 4 ธาตุคือ (ปฐวีชาตุ) มีหน้าที่ค้ำยูน มีความแข็งแกร่งความอ่อนเป็นคุณสมบัติ ธาตุน้ำ (อาโภชาตุ) มีหน้าที่เชื่อมประสาน มีความแก่กุม ให้ล้ำมีเป็นคุณสมบัติ ธาตุไฟ (เตโโยชาตุ) มีหน้าที่ให้เกิดการเปลี่ยนภาวะ มีความร้อนเย็นเป็นคุณสมบัติ ธาตุลม (瓦โยชาตุ) มีหน้าที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว มีการขยายตัวและหดตัวเป็นคุณสมบัติ

จากสิ่งที่กล่าวมานี้อาจจะสรุปได้ว่า ปฐมชาตุของมนุษย์ตามทัศนะพุทธศาสนา คือ คืน

2. คริสต์ศาสนา

ดาตัง ภวัตตarananท (2512 : 5) ได้กล่าวว่า ในเยนเซ็ค 2/7 ซึ่งเป็น พันธะสัญญาเก่า (The Old Testament) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์ไบเบิลของคริสต์ศาสนาได้กล่าวว่า “มนุษย์ถูกสร้างจากผงชูลีดิน”

3. ศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามกล่าวถึงหลักฐานเกี่ยวกับมนุษย์ที่อัลเลาะห์ทรงสร้างมาจากดิน ซึ่งจะมีหลักฐานจากอัลกุรอาน และอะดีห ซึ่งจะนำมากล่าวดังต่อไปนี้

1). หลักฐานอัลกุรอาน

อัลกุรอานได้กล่าวถึงผงชุลีดิน โดยที่อัลເلາຍซุทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อาลิอิมรอน : 59) ความว่า “แท้จริงข้อเปรียบเทียบทองอีชา ณ อัลເلາຍสุนน์ ก็เปรียบได้ดัง อาดัม พระองค์ทรงสร้างเขามาจากผงชุลีดิน หลังจากนั้นพระองค์ก็ตรัสแก่เขาว่า “จะเป็น ชื่น” แล้วเขา ก็เป็นชื่น...”

อัลกุรอานได้กล่าวถึงเดือนหนึ่ย พระองค์ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัลอันอาม : 2) ความว่า “พระองค์เป็นผู้ทรงบันดาลพากเข้ามายังคืนหนึ่ย หลังจากนั้น ทรงกำหนดอายุขัย (แห่งการดำรงชีวิต)”

อัลกุรอานได้กล่าวถึงคินเนื้อละเอียด พระองค์ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน (อัชชอฟฟاد : 11) ความว่า “ดังนั้นเข้าใจถูกทางพากเขาแล้ว พากเขายังเป็นพากที่บันดาลได้ อย่างลำบากกระนั้นหรือ หรือว่าพากอื่น ๆ ที่เราได้บันดาลไว้ (จึงจะกล่าวว่า แท้จริงเรา ได้สร้างพากเขามาจากคินเนื้อละเอียด)”

อัลกุรอานได้กล่าวถึงคินที่เปลี่ยนสภาพ พระองค์ทรงตรัสไว้ใน อัลกุรอาน (อัลธิรี : 26) ความว่า “ขออัญญแท้จริงเราได้คลบันดาลมนุษย์ขึ้นมาจากการแห้ง (ซึ่งเดิม) จากคินคำที่เปลี่ยนสภาพ”

2). หลักฐานอัลกะดีม

อัลกะดีมรายงานจาก อะบูญา อัลอัชอารี จากศาสตราจารย์ ศีร่องา ได้ กล่าวว่า “แท้จริงอัลເلາຍซุทรงบันดาลปีอาดัมอาลัยอิسلامมาจากคินก่อนหนึ่งที่พระองค์ ได้ ก่อนมาจากแผ่นดินทั้งหมด ดังนั้นทายาทธองนับอาดัม ซึ่งมีความสามารถแต่ถูกยณะของคิน บางคนผิวแดง ผิวขาว ผิวคำและกำกั่งระหว่างนั้น...” (Musa Muhammad ‘Ali 1991 : 103)

3). หลักฐานทางวิชาการ

มนุษย์กำเนิดมากจากคิน ซัยยิด คุตุบ (Sayyid Qutub 1987 : 3451) ได้กล่าว ว่า “จากการวิเคราะห์ทางด้านเคมีพบว่า ร่างกายของมนุษย์ประกอบด้วยธาตุ ต่าง ๆ ซึ่ง พ布ว่า ธาตุต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบอยู่ในคิน เช่นเดียวกัน เช่น คาร์บอน ออกซิเจน ไฮโดรเจน พอสฟอรัส กำมะถัน ในโตรเจน แคลเซียม โซเดียมคลอไรด์ เมกนีเซียม เหล็ก ไบแคเซียม แมงกานิส ทองแดง ไอโอดีน ฟลูออไรด์ โคบالتที่ สังกะสี อลูมิเนียม ดังนั้นจากการวิเคราะห์ทางวิชาการเป็นสิ่งที่ได้ยืนยันว่ามนุษย์มีปัจจัยกำเนิดมากจากคิน”

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นหลักฐานทางพุทธศาสนา คริสตศาสนา อิสลามและวิชาการจะเห็นได้ว่าปฐมกำเนิดของมนุษย์มาจากดิน

การศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับปฐมกำเนิดของมนุษย์ ตามทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน กับทัศนะอิสลาม

จากการศึกษาด้านคว้าปฐมกำเนิดของมนุษย์ตามทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน มาแล้ว ซึ่งจะหาความสอดคล้องกับทัศนะอิสลามมิได้เลย เนื่องจากปฐมกำเนิดของมนุษย์ ตามทฤษฎีของชาร์ลส์ ดาร์วิน จะเห็นได้ว่าขึ้นตอนต่าง ๆ ของการวิวัฒนาการ 乍กรเริ่มแรกจนในที่สุดกลไกเป็นมนุษย์ เช่น จากลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์ มนุษย์เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งอยู่ในกลุ่มของสัตว์ที่มีกระดูกสันหลังที่เรียกว่า สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม (Mammals) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมนี้ แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ เรียกว่า “ออร์เดอร์” (Order) 5 กลุ่มด้วยกัน แต่ละกลุ่มจะมีลักษณะทางกายภาพต่างไปจากสัตว์ในออร์เดอร์อื่น ๆ ออร์เดอร์แรกคือกลุ่มสัตว์กินเนื้อ (Carnivora) เช่น เสือและหมาป่า แต่ละออร์เดอร์ยังแยกเป็นกลุ่มย่อยไปอีก ออร์เดอร์ที่ 2 คือสัตว์ที่มีปีก (Chiroptera) เช่น ค้างคาวที่แขนกล้ายเป็นปีก ออร์เดอร์ที่ 3 คือสัตว์กีบเดียว (Perissodactyla) เช่น ม้า ม้าลาย แรด และลา ออร์เดอร์ที่ 4 คือกลุ่มสัตว์กีบคู่ (Artiodactyla) เช่น กวาง วัว ควาย หมู חזာ และยีราฟ ออร์เดอร์ที่ 5 คือกลุ่มที่รวมกันกับมนุษย์อยู่ด้วยเรียกว่า “ไพรเมต” (Primates) และรวมเอาวนรหรือลิงไม่มีหาง ลิงมีหางและสัตว์ตัวเด็ก ๆ อีกหลายชนิดไว้ด้วย แต่ละออร์เดอร์แยกย่อยเป็นชั้นอนอร์เดอร์แยกเป็นแฟมิลี่ แยกเป็นเจนรา แยกเป็นจีนส์ ๆ ประกอบด้วยสปีชีส์ และชั้บสปีชีส์

สำหรับออร์เดอร์ไพรเมตแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ พรอสซิมี (Prosimi) เช่น ลิงคอมและค่าง อีกกลุ่มคือ แอนโทรโพอิเดา (Anthropoidea) มีมนุษย์และปรีลิงไม่มีหาง และลิงมีหาง แอนโทรโพอิเดาแบ่งย่อยออกเป็น 3 ชูปเปอร์แฟมิลีส์ (Superfamilies) คือ กลุ่มที่มีมนุษย์และเอปทีเหมือนมนุษย์ (Hominoidea) กลุ่มไชมินอยดَاที่เป็นลิงโลกเก่า (Cercopithecoidea) และลิงโลกใหม่ (Ceeloidea) ไชมินอยดَاแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่

เป็นมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันและมนุษย์ที่สูญพันธุ์ไปแล้ว (Hominidea) อีกกลุ่มคือ กลุ่มของapeที่เหมือนมนุษย์ (Pongidea)

การที่มนุษย์มีลักษณะทางกายภาพเหมือนลิงไม่มีทางขนาดใหญ่คือ กอริลล่า ชิมแปนซี และอุรังอุตังนั้นอธิบายได้ว่ามีความสัมพันธ์ทางกรรมพันธุ์ต่อกัน นั้นคือ มนุษย์และลิงไม่มีทางขนาดใหญ่เหล่านี้มาจากการบรรพบุรุษเดียวกันหลายพันปีมาแล้ว (งามพิศ สัตบีส่วน , 2532 : 54) ฉะนั้น อาจจะสรุปได้ว่ามนุษย์ตามทฤษฎีของคริสต์วินน์นั้น วิวัฒนาการมาจากลิง

สำหรับปฐมกำเนิดมนุษย์ตามทัศนะอิสลามนั้นมาจากการต่าง ๆ จนถูกยกเป็นมนุษย์

ขึ้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าขึ้นตอนแรกอัลเลาะหุทรงสร้างมนุษย์มาจากผงธุลีดิน โดยที่อัลเลาะหุทรงตรัสความว่า “แท้จริงข้อเปรียบเทียบของอีชา ณ อัลเลาะหุนั้นก็เปรียบได้ดังอดัม พระองค์ทรงสร้างมาจากผงธุลีดิน” จากอัลહะดีษะรายงานจากอะบุบูน้ำชา อัล-อัชรีจากศาสตร์มุ罕์มัด ศิอุลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลเลาะหุทรงบันดาลนบีอดัมมากจากคินกอบหนึ่งที่พระองค์ได้กอบมากจากคินทั้งหมด ดังนั้นทายาทของนบีอดัมจึงมีมาตรฐานลักษณะของคิน บางคนผิวแดง ผิวขาว และกำกึงระหว่างนั้น...” จากอัลกุรอานและอัลહะดีษะแสดงว่าในขึ้นตอนแรกอัลเลาะหุทรงสร้างมนุษย์มาจากผงธุลีดินและในขึ้นตอนที่สองจากคินแทนี่ยะ อัลเลาะหุทรงตรัสความว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้บันดาลพวกรเข้ามายังคินแทนี่ยะ” wahbah al-Rakhili, 1991 : 190 อธิบายว่า ผงธุลีดินได้ผสมกับน้ำกลายเป็นคินแทนี่ยะ ขึ้นตอนที่สามคินคำที่เปลี่ยนสภาพอัลเลาะหุทรงตรัสความว่า “ขออีนยันแท้จริงเราได้คลบันดาลมนุษย์ขึ้นมาจากการแห้งสนิท (ซึ่งเดิมมา) จากคินคำที่เปลี่ยนสภาพ” คำว่า “คินคำที่เปลี่ยนสภาพ” จากหลักฐาน โดยที่มูชา มุ罕์มัด อาลี (Musa Muhammad 'Ali, 1991 : 107) ได้กล่าวว่าอัลહะดีษะรายงานจากอะบุดาวудและติرمีซีคัมจากอาฟ อัลอารอ尼 ท่านติرمีซีกล่าวว่า อะลัยสาสัน ขอเหี้ยะหุจากศาสตร์มุ罕์มัด ศิอุลฯ ได้กล่าวว่า “แท้จริงอัลเลาะหุทรงหมักคินเพื่อทรงสร้างนบีอดัมไว้สี่สิบวัน หลังจากนั้นพระองค์ทรงผสมคินด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ดังนั้นความตืออกทางด้านขวาและความชี้ว่าออกทางซ้ายและทรงนำพระหัตถ์มาลูบกับ

พระหัตถ์อิกข้างหนึ่ง” ขันตอนที่สี่ดินเนื้อละเอียด มะ舒ฟูช อัล อาซัม (Mahfuz, Ali Azam 1986 : 76) ได้ให้ทศนะว่า “ภายนหลังจากดินคำเปลี่ยนสภาพกลายเป็นดินเนื้อละเอียดแล้ว พระองค์ทรงนำดินเนื้อละเอียดมาบรรจุเข้าหลอมที่มีเฉพาะเป็นรูปพรรณมนุษย์ หลังจากนั้นพระองค์ทรงปล่อยทิ้งไว้จนแห้ง ตามที่อัลอะดีษ เล่าจากอะบัส รอญีฯ ว่าแท้จริงท่านศาสตราจารย์มัต ศีลอดฯ ได้กล่าวว่า “เมื่ออัลเลาะห์ทรงสร้างรูปพรรณอาดัมขึ้นในสวนรัก และพระองค์ได้ปล่อยอาดัมไว้เท่าที่พระองค์ทรงประสงค์...” (อธุณ บุญชุม, 2529: 1215)

ขันตอนที่ห้า ดินแห่งสนิท หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของรูปพรรณอาดัมได้แก่ กุมกันหนาแน่น (Wahbah al-Rakhili, 1991:203)

ดังนี้ การศึกษาเปรียบเทียบปูนกำเนิดของมนุษย์ตามทฤษฎีของชาล์ส ดาร์วิน ซึ่งมีความแตกต่างกับปูนกำเนิดของมนุษย์ตามทัศนะอิสลามอย่างสิ้นเชิง เพราะว่าปูนกำเนิดของมนุษย์ตามทฤษฎีของชาล์ส ดาร์วิน มนุษย์ได้วิวัฒนาการมาจากการสืบทอดกันต่อๆ กันไปเป็นรูปพรรณมนุษย์